

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลลา สุขพานิช-จันทร์ปราบ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ปัญญาชนสตรี : ศักยภาพทัศนคติทางการเมืองและสังคมของ
อาจารย์สตรีแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตประสานมิตร) และ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- กอบกุล อิงคุทานนท์ บรรณาธิการ. ผู้หญิงกับอำนาจที่จะแปรเปลี่ยน. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์
คบไฟ, 2544.
- กาญจนา แก้วเทพ. ภาพลักษณ์ผู้หญิงในสายตาสื่อมวลชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจนเดอร์เพรส, 2544.
- กาญจนา แก้วเทพ. มายาพินิจ : การเมืองทางเพศของละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจนเดอร์
เพรส, 2536.
- กาญจนา แก้วเทพ. มายาพินิจ : โลกนี้คือละครหรือโรงละครกลายเป็นโลกนี้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เจนเดอร์เพรส, 2537.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสองวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์พรินติ้งเอนด์พับลิชชิ่ง, 2539.
- กาญจนา แก้วเทพ. อิตถีศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจนเดอร์เพรส, 2535.
- เจียน นีรันครันตุต. การถ่ายทอดอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านนิตยสารผู้หญิง. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ. อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- จูไรรัตน์ จันทร์ธำรง บรรณาธิการ. แนวคิดการพัฒนาสตรี มุมมองการวิเคราะห์หญิงชาย. กรุงเทพมหานคร :
โครงการสตรีและเยาวชนศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.
- ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. ผู้หญิง : “เงาสลัว” ในแนวพินิจสตรีนิยม. ใน ชเนศ วงศ์ยานนาวา บรรณาธิการ.
รัฐศาสตร์สาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2542.
- ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ บรรณาธิการ. จินตนาการสู่ปี 2000 : นวัตกรรมเชิงกระบวนทัศน์ด้านไทยศึกษา?
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2539.
- ไชยันต์ ไชยพร. ผู้หญิงกับความรู้ในประวัติศาสตร์ความคิดทางการเมืองตะวันตก : ว่าด้วยวาทกรรมแห่ง
อุปสรรคของความรักระหว่างโซเฟียกับโซเฟีย? กรุงเทพมหานคร : โครงการ Global Competence
Project, 2540.
- บุญยงค์ เกศเทศ. สถานภาพสตรีไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์, 2540.
- ปฐมภรณ์ บุษปธำรง. ผู้หญิงกับทางเลือกใหม่ : นโยบายในมุมมองสตรีนิยม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. สตรีในคัมภีร์ตะวันออก. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

- ปิยะฤดี ไชยพร. สตรีนิยมหลังสมัยใหม่ในบริบทของสังคมไทย : ตรรกะแห่งความขัดแย้งหรือบทวิพากษ์สตรีนิยมเสรีนิยม. ขอนแก่น : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542. (อัคราณา)
- ภัตสร ลิมานนท์. การศึกษาทัศนคติและค่านิยมของสตรีไทยเกี่ยวกับการสมรส. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ภัตสร ลิมานนท์. บทบาทเพศ สถานภาพสตรีกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- รัตติกร สุนารทพิน. ภาพลักษณ์ผู้หญิง โสดในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.
- รุจิเรข ชขรัตน์. ภาพและกระบวนการสร้างภาพชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์กับการรับรู้ภาพแบบฉบับของผู้ชม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ลิจิต ธีรเวคิน. วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลาริเริ่มรู้ทางการเมือง. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- วันทนี วาสิกะสิน และ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. สตรีนิยม : ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2545.
- ศุภีมาน นฤมล. นางงามผู้กระฉก. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- สกนธ์ จันทักษ์. ผลของการเรียนรู้ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สายทิพย์ สุกดีพันธ์. การเรียนรู้ทางการเมืองของเยาวชน. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- อมรา พงศาพิชญ์ บรรณาธิการ. รวมบทความประเด็นเรื่องสตรี. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Barbara Arneil. Politics & Feminism. Oxford : Blackwell Publishers, 1999.
- Jane Freedman. Feminism. Buckingham : St. Edmundsbury Press, 2001.
- Laurel Richardson and Verta Taylor, eds. Feminist Frontiers 3. New York : R.R.Donnelley & Sons company, 1993.
- Laurel Richardson. The Dynamics of Sex and Gender : A Sociological Perspective. New York : Harper & Row, 1987.
- Victoria Robinson and Diane Richardson, eds. Introducing Women's Studies. London : Macmillan Press, 1997.

ภาคผนวก ก

เรื่องย่อและตัวละครที่ใช้วิเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ขมึนกับปูน (บทประพันธ์โดยจุลลดา ภักดีภูมิินทร์ บทโทรทัศน์โดยสายสัมพันธ์)

ขมึนกับปูน เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครพีเรียล (period) ที่มีเนื้อหาเกิดขึ้นในอดีต แสดงให้ผู้ชมรับรู้ทางเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ฉาก และบทสนทนา¹ แนวครามา (drama) เป็นเรื่องราวของสองตระกูลที่โกรธเคืองกันมาตั้งแต่ในอดีต ระหว่างพระยาอภิบาลบำรุงและพระวิจิตรศิลปากรที่รื้อบ้านอยู่ติดกัน เพราะมีความแค้นที่ฝังใจกันมานาน เนื่องจากมารดาของพระยาอภิบาลบำรุงหนีตามบิดาของพระวิจิตรศิลปากร และหน้าที่การงานของทั้งคู่ก็มักจะขัดแย้งกัน จนส่งผลมาถึงรุ่นลูกและรุ่นหลาน ที่ต้องบอบช้ำกับกรรมที่ตนเองไม่ได้ก่อขึ้น ลูกหลานของทั้งสองตระกูลต้องมีชีวิตที่ผูกพันกันเป็นปมรักปมแค้นที่ยากจะแก้ กว่าที่ชีวิตของแต่ละคนจะลงเอยด้วยดี ก็ต้องพบกับเหตุการณ์เลวร้ายและสะเทือนใจมากมาย

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ คุณป๊อบ และ ปวีณา

คุณป๊อบเป็นลูกสาวคนเล็กของพระยาอภิบาลบำรุง เป็นสาวสวย กิริยามารยาทนุ่มนวล อ่อนหวาน เคยมีความรักกับคุณทำนอง ลูกชายคนที่ 2 ของพระยาวิจิตรศิลปากร แต่ครอบครัวไม่เห็นด้วย จึงถูกขัดขวางความรัก คุณป๊อบเป็นคนหัวอ่อนจึงยอมทำตามการตัดสินใจของผู้เป็นพ่อในการดำเนินชีวิตของตัวเอง ความรักของเธอจึงลงเอยด้วยความไม่สมหวัง

ปวีณาเป็นหลานสาวคนที่ 2 ของพระยาภิบาลบำรุง น้องสาวของปัทมา มีนิสัยเอาแต่ใจของตัวเอง จี้อิจฉา ช่างฟ้อง ไม่อยากให้ใคร ได้ดี ปากร้าย ชอบเหยียดหยามประณามผู้อื่น เป็นผู้หญิงที่ไม่รู้จักคำว่าเมตตา เพราะมีปมด้อยที่เป็นคนไม่สวย จี๋เห่ที่สุดในบรรดาหลานสาวของพระยาภิบาลบำรุงทั้ง 3 คน

2. ดงดอกเหมย (บทประพันธ์โดยนันทนา วีระชน บทโทรทัศน์โดยยิ่งยศ ปัญญา)

ดงดอกเหมย เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครพีเรียล (period) แนวครามา (drama) เป็นเรื่องราวของหนุ่มสาวชาวจีน (ฮั่วและเหมย) มาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย ได้เจอกับไหมสาวชาวสวนเชื้อชาติไทยที่คอยช่วยเหลือสามีภรรยาคู่นี้มาโดยตลอด ทั้งคู่หวังว่าจะมีลูกชายไว้สืบสกุล แต่สุดท้ายกลับได้ลูกสาวมาถึงเจ็ดคน ถึงแม้จะผิดหวังที่ไม่ได้ลูกชายตามตั้งใจ แต่ผู้เป็นพ่อก็เลี้ยงดูลูกสาวทั้งเจ็ดคนด้วยความรักจนแต่ละคนเติบโตมีทางเดินเป็นของตัวเอง เส้นทางที่แต่ละคนเลือกเดินนำมาซึ่งเรื่องราวต่างๆ มากมาย บางเรื่องนำความเสียใจผิดหวังให้กับผู้เป็นพ่อ แต่สุดท้ายพวกเขาก็ประสบความสำเร็จในชีวิต จนนำมาซึ่งความภาคภูมิใจให้กับผู้เป็นพ่อในที่สุด

¹ จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ, อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535, หน้า 7.

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ โหม

โหมเป็นสาวชาวสวน จัดจ้าน แม่ค้าปากร้ายใจดี มีแต่คนเกลียดปาก เป็นผู้หญิงที่อยู่คนเดียว โดดเดี่ยว จึงต้องพยายามทำเข้มแข็ง เป็นคนทำทางกำก้นทำแค้น พุดตรงๆ แสดงออกอย่างหยาบกระด้าง ตรงกันข้ามกับจิตใจ เป็นคนที่คอยห่วงใยหวังดีต่อฮั่วและลูกๆ เสมอ

3. ทราบฟ้า ลิ่นดาว สาวแก่ (บทประพันธ์และบทโทรทัศน์โดยวิลักษณ์)

ทราบฟ้า ลิ่นดาว สาวแก่ เป็นละครโทรทัศน์แนวคอมมาดี้ดราม่า (comedy drama) เป็นคำมั่นสัญญาของผู้ชายคนหนึ่งที่เคยบอกไว้กับหญิง (โสด) สาว (แก่) ที่เขามั่นในรัก แม้จะรู้ว่าเธอมีอายุมากกว่าเขาอยู่หลายปี และมีอดีตเป็นพวกคัมภีร์และยากจน ซึ่งเธอก็ตอบรับเขาด้วยอารมณ์ของความรักเช่นเดียวกัน ความรู้สึกและคำมั่นสัญญาของเขาและเธอ คือจะรักกันจนทราบฟ้า ลิ่นดาว จากสาวแก่คนหนึ่งหวังจะมีความรักกับผู้ชายสักคน เพื่อฝากชีวิตและอยู่กับเขาไปตลอด เช่นเดียวกับผู้หญิงทั่วไป

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ วัลลีหรือนาตาลิ

วัลลี สาวพันทหน้า นักลอกคราบตัวฉกาจ ถูกตามล่าจากเจ้าหน้าที่ในเมืองไทยทำให้ต้องระเห็จตัวเองไปกบดานที่ประเทศอังกฤษ เป็นผู้หญิงที่อายุมากแล้ว ประมาณ 30 กว่าๆ แต่ยังคงหาเลี้ยงตัวเอง

4. ทับตะวัน (บทประพันธ์โดยโสภาค สุวรรณ บทโทรทัศน์โดยเอกสิทธิ์)

ทับตะวัน เป็นละครโทรทัศน์แนวดราม่า (drama) เป็นเรื่องราวของแสงหล้า เด็กสาวผู้ขาดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัวโดยเฉพาะจากพ่อเลี้ยงบุญอนันต์ ผู้เป็นพ่อที่ระแวงว่าแสงหล้าจะไม่ใช่ลูกของตนเองเพราะตนเองไปแย่งผู้หญิงที่เค้ามั่นรักอยู่แล้วมาเป็นภรรยา แสงหล้าจึงหันไปใช้อารมณ์พิศวาส เป็นการแก้แค้นชดเชย โดยไม่แคร์สังคม จนเกิดลูกน้อย จึงยึดถือลูกไว้เป็นสมบัติส่วนตัว ระบายทุกอารมณ์แปรปรวนลงที่ลูกสาวอย่างไม่ปราณี แล้วตนเองก็ป่วยทางจิต สร้างปมปัญหาใหญ่แก่ลูกสืบต่อ โชคดีที่ลูกสาวยังมีคนรักและเข้าใจมาช่วยไว้มิให้มีเส้นทางชีวิตเหมือนแม่

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ บุญเหลือ

บุญเหลือเป็นน้องสาวของพ่อเลี้ยงบุญอนันต์ เห็นใจในปัญหาความห่างเหินที่เกิดขึ้นระหว่างพ่อเลี้ยงบุญอนันต์และแสงหล้า เป็นหญิงสาวที่ไม่ได้แต่งงาน เป็นผู้ปกครองคอยดูแลเป็นห่วงเป็นใยหลานสาว เป็นตัวกลางที่พยายามเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชายและหลาน

5. ทีเด็ด ครูพันธุ์ใหม่ จิตพิสัยเดือด (บทประพันธ์และบทโทรทัศน์โดยนายโหราพา, สมภพ ผูกพันน้อย, ณัชชา นฤกวิน และภควดี แสงเพชร)

ทีเด็ด ครูพันธุ์ใหม่ จิตพิสัยเดือด เป็นละครโทรทัศน์แนวคอมเมดี้ (comedy) เกิดขึ้นเมื่อทีเด็ด ถูกเลี้ยงและมีเมียของมาเฟียผู้ทรงอิทธิพล ที่จับพลัดจับผลูมาเป็นครูประจำชั้นของห้องบ๊วยในโรงเรียน อัจฉริยะวิทย์ และต้องผจญกับความแสบซ่าส์ของแก๊งห้ามังกรและแก๊งคอกไม้เหล็กที่พยายามทำทุกวิถีทางที่จะจับไล่ไสส่งทีเด็ดออกจากโรงเรียน โดยมีเงื่อนไขว่าแก๊งไหนทำได้เป็นผู้ชนะ แม้ทีเด็ดจะถูกแกล้ง แต่เขาก็ยังมีกำลังใจอยู่เสมอเพราะครูเซอร์ ครูสาวสวยไฮโซที่ทีเด็ดหลงรักเป็นกำลังใจนั่นเอง

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ อาจารย์สายหยุด

อาจารย์สายหยุดเป็นอาจารย์สอนคณิตศาสตร์ เป็นสาวแก่ ที่ยังไม่ได้แต่งงาน มีนิสัยค่อนข้างหัวโบราณ ลักษณะการแต่งตัวมิดชิดเรียบร้อย อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ค่อนข้างมาก เอาแต่ใจตัวเองและมีอคติจึงจะตัดคะแนนจิตพิสัยของนักเรียนห้องบ๊วยอยู่เสมอ

6. บ้านทรายทอง (บทประพันธ์ของ ก.สุรางคนางค์ บทโทรทัศน์โดยวราวุธ มิถินาจินดา)

บ้านทรายทอง เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครพีเรียด (period) แนวดราม่า (drama) เป็นเรื่องราวของพงมานที่สูญเสียคุณพ่อไป และต้องย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านทรายทอง ภายใต้การปกครองของหม่อมพรรณราย สว่างวงศ์ ในฐานะญาติคนหนึ่ง แต่เมื่อพงมานย้ายไปอยู่ที่นั่นก็ต้องพบกับความยากลำบาก เป็นเพียงแค่ผู้อาศัย มีหม่อมและคุณหญิงเล็กที่คอยตั้งท่ารังเกียจเพราะไม่ต้องการให้พงมานมาอยู่ด้วยกัน หากทางกลับแกล้งพงมานตลอด คุณหญิงใหญ่ที่พอจะมีเมตตาอยู่บ้างแต่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ คุณชายน้อยและคุณนมเข้ากันได้ดี และคุณชายกลางที่เอาใจใส่ดูแลพงมานอย่างดีจนกลายเป็นความรักในที่สุด

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ คุณหญิงใหญ่

คุณหญิงใหญ่เป็นลูกสาวของหม่อมพรรณราย เป็นหญิงสาวที่ดูหมองหม่น ไม่ค่อยยิ้มแย้มแจ่มใสหรือแสดงอารมณ์มากนัก ไม่ค่อยพูดค่อยจากับใคร อารมณ์ไม่ปกติ มีอาการคุ้มคึดคุ้มร้าย เคยมีความรักกับลูกชายของทนายความประจำตระกูลแต่แม่ไม่เห็นด้วย และจากนั้นก็ไม่มีความรักกับใครอีก

7. บ้านสาวโสด (บทประพันธ์โดยพิพร บทโทรทัศน์โดยสรวงศดา ชลลัมพี)

บ้านสาวโสด เป็นละครโทรทัศน์แนวโรแมนติกคอมมาดี้ (romantic comedy) เป็นเรื่องราวสนุกสนานเกิดขึ้นในบ้านสาวโสดสามนาง ที่ถูกปกครองโดยพี่สาวเจ้าระเบียบ และรักในศักดิ์ศรีของความเป็นลูกผู้หญิงมาแต่ไหนแต่ไร เหตุการณ์วุ่นวายเมื่อมีสาวสวยคนหนึ่งคิดจะทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับเรื่องของคนใช้ เธอจึงได้ปลอมเป็นคนใช้เข้ามาอยู่ในบ้านนี้ และสามหนุ่มที่พบกับชะตาชีวิตหันเห ถูกปล้นและถูกหลอก ทำให้ต้องพเนจรมาอาศัยอยู่ในบ้านสาวโสด ทำให้บ้านหลังนี้กลับมามีชีวิตชีวาขึ้นมาอีกครั้ง

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ คุณใหญ่

คุณใหญ่เป็นพี่ใหญ่ประจำบ้านสาวโสด เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัย จะพูดอะไรทุกคนต้องทำตาม เป็นกุลสตรีเต็มตัว การแต่งตัวจะเป็นคุณนายเรียบร้อย โบราณ นิสัยจะงก ตระหนี่ถี่เหนียวและเต็มในทุกอย่าง พูดมาก ชอบบ่นให้หน่อยๆ รู้สึกลำบากและรำคาญใจ

8. วิวาท์พาวุ่น (บทประพันธ์โดยอาริตา บทโทรทัศน์โดยฉัฐยา ศิรกรวิไลและศิษุตา อนุวรรณะวิภาค)

วิวาท์พาวุ่น เป็นละครโทรทัศน์แนวโรแมนติกคอมมาดี้ (romantic comedy) เป็นเรื่องราววุ่นวายของความรักที่กว่าจะลงตัวก็เล่นเอาเหนื่อย ทำให้ผู้ชมต้องคอยลุ้นเอาใจช่วยความรักของบูมกับดา ศิรา และแบมแบม บรรณและวรรณ กับลูกแก้วและศีล ว่าแต่ละคู่จะลงเอยอย่างไร เมื่อความรักของศิราต้องมาเจอกับพ่อบรรณที่ทั้งรักทั้งหวงลูกสาวราวกับจงอางหวงไข่

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ ลูกแก้ว

ลูกแก้วเป็นลูกบุญธรรมของบุญดา พี่สาวของบรรณ เรื่องการแต่งงานทำไม่เป็น ชอบแหม่มแหม่มเรื่องชาวบ้าน คอยนินทาว่าร้ายคนอื่น ยังไม่มีแฟน อิจฉาแบมแบมเพราะเขาสวยกว่า ดีกว่า

9. สะใภ้จ้าว (บทประพันธ์โดยรจนา บทโทรทัศน์วิสุทธิชัย)

สะใภ้จ้าว เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครพีเรียด (period) แนวดราม่า (drama) เป็นเรื่องราวของศรีจิตราที่ถูกจับวางให้เป็นสะใภ้จ้าว ภรรยาของคุณชายกิติราชนรินทร์หรือคุณชายรอง ทั้งๆ ที่มีคนรักอยู่แล้ว แต่เสด็จไปไม่เห็นคิดด้วย สาลินน้องสาวของศรีจิตราซึ่งถูกเลี้ยงมาคนละแบบกับพี่สาวซึ่งอยู่แต่ในรั้วในวัง เจ้าก็เจ้าการเข้าขัดขวางเพราะไม่ต้องการให้พี่สาวเธอแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเธอและว่าที่พี่เขยกลับกลายเป็นเงื่อนของความผูกพันและความรัก ในขณะที่เดียวกันคุณชายเล็กที่เป็นเพื่อนของสาลินรับรู้เรื่องราวต่างๆ โดยตลอด คอยดูแลศรีจิตราเสมอๆ ศรีจิตราจึงมีความผูกพันกับคุณชายเล็กที่เอาใจใส่เธอเป็นอย่างดี ทั้งสองพี่น้องจึงกลายเป็นสะใภ้จ้าวตามการวางตัวไว้แล้วของญาติผู้ใหญ่ เพียงแต่สลับคู่กันเท่านั้นเอง

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ คุณป้าสร้อย

คุณป้าสร้อยเป็นสตรีสูงอายุชาววัง มีศักดิ์เป็นหม่อมราชวงศ์ เติบโตอยู่ในวัง เจ้าระเบียบช่างประชดประชันไม่ค่อยเก็บคำและอารมณ์กับผู้ใต้ปกครอง เคยเตรียมตัวจะเข้าพิธีวิวาห์กับพระองค์เจ้าชายแต่โชคไม่ดีพระองค์เจ้าประจวบสิ้นชีพตักษัยเสียก่อน

10. หน้าต่างสี่ชมพู ประคูลีฟ้า (บทประพันธ์โดยขมัยพร แสงกระจ่าง บทโทรทัศน์โดยช่อมะลิ)

หน้าต่างสี่ชมพู ประคูลีฟ้า เป็นละครโทรทัศน์สร้างสรรคสังคมนาแนวคอมมาดี้ (comedy) เรื่องราวที่เกิดขึ้นสะท้อนความเป็นไปของสังคมรอบข้างที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้กับทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะวัยรุ่นและวัยกำลังเรียนรู้ ซึ่งเดินเรื่องโดยชมพูแพร์และฟ้าสว่าง เด็กทั้งสองอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น แต่เกิดเหตุวันหนึ่งที่พ่อกับแม่ต้องแยกกันอยู่เพื่อหน้าที่การงาน ลูกๆ ต้องอยู่ในการดูแลของป้าทองม้วนที่ไม่เคยมีชีวิตคู่ สายตาของเธอจึงมองโลกในแง่ที่คับแคบพอสมควร แต่ก็เป็นการกระทำที่แฝงไปด้วยความรักที่มีต่อหลานๆ เรื่องราวมักเกิดความวุ่นวายตลอดเวลาเพราะวัยของฟ้าสว่างเป็นวัยกำลังเรียนรู้ ทำให้เขาสร้างปัญหาให้กับครอบครัวทุกวัน

ตัวละครหญิงโสดที่ใช้วิเคราะห์ คือ ป้าทองม้วน

ป้าทองม้วนเป็นญาติจอมเฮี้ยบของนล เป็นสาวแก่ที่นทิกที่นลและลูกๆ มาอาศัยอยู่ด้วย และมักจะตั้งกฎเหล็กต่างๆ ขึ้นมาตั้งแต่ชมพูแพร์และฟ้าสว่างมาถึง และมักจะเขม่นกันกับฟ้าสว่าง หลานชายตัวแสบเสมอ แต่จริงๆ แล้วที่ป้าทองม้วนต้องเฮี้ยบกับหลานๆ ก็เพราะรักและหวังดีกับหลานเท่านั้น

ภาคผนวก ข
บทละครโทรทัศน์ที่ใช้วิเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องขมิ้นกับปูน

“คุณทำนองลูกชายคนที่สองของพระวิจิตรมีโอกาสมพบคุณป้าลูกสาวของพระยาอภิบาล..เขารู้สึกประทับใจและหลงรักคุณป้าทันทีเมื่อเห็นว่าเธอเป็นสาวสวยที่มีกิริยามารยาทนุ่มนวล”

“ถึงพวกแกจะชอบกันแต่จะไม่มีการแต่งงานเกิดขึ้นเด็ดขาด..คุณป้าได้แต่ร้องไห้เสียใจและทุกข์ทรมานจากการถูกกีดกัน”

“บ้าหรือป้าเล่าขอบคุณพ่อ ใจคอจะไม่ให้ลูกหลานได้มีหัวตามธรรมชาติหรือไง”

“คุณป้าไม่แต่งงาน..คุณป้ารอผมไข่ม้อย”

“ยายพุดอยากแต่งงานก็ไปหาที่เขาขุดของโบราณ หน้าแก่ๆ เก๋าๆ ย่นๆ อย่างนี้เขาคงชอบ”

“รูปร่างหน้าตาไม่มีอะไรให้จดจำหรือทำให้อยากรู้จักมากกว่านี้..แถมกิริยาท่าทาง..”

“ผู้หญิงสองคนนี่ต่างกันมาก ป้ามาเป็นสาวงามนิสัยดี ส่วนป้าเป็นนางนอกจากไม่สวยแล้วนิสัยยังไม่ดีอีกด้วย”

“ผมไม่ได้สนใจคุณเลย โปรดอย่าเข้าใจผิด”

“ตำแหน่งยิ่งสูง ภรรยายิ่งมีความสำคัญ”

“คนปากร้าย ปากขนาดนี้ใครคว่ำเป็นเมียมีหวังเจริญลง”

“เธอเป็นสตรีที่สวยงาม มีกิริยาและนิสัยใจคอที่บุรุษสมควรจะรักครับ”

ในบทละครโทรทัศน์ขายตรงส่งรัก

“แกแล้วก็อย่างนี้แหละคะ ไม่มีอะไรดี”

“วันนี้พี่เจอผู้หญิงคนหนึ่ง ไม่สวย ไม่รวย ไม่มีอะไรพิเศษเลย แต่เธอทำให้พี่รู้สึกอยากทบทวนตัวเองว่าที่ผ่านมาทำไมพี่ถึงไม่ยอมคบใคร”

“ขุมิตรปรับทุกข์กับอู๊ดว่าเขาหลงรักผู้หญิงคนหนึ่ง แต่ไม่สามารถบอกใครได้ว่าเป็นใคร เพราะกลัวสังคมไม่ยอมรับ”

“วิธีการที่ดีที่สุดที่จะยิ่งใหญ่ที่สุดในบริษัทให้ได้คือการได้แต่งงานกับชาติชาย เธอจึงพยายามหาว่าเสน่ห์กับชาติชายอย่างเต็มที่”

“ญาติกาเริ่มดำเนินการที่จะจับชาติชาย”

“แม่ผิดหวังในตัวลูกจริงๆทำไมลูกตัดสินใจแบบนี้ ถ้าหากจะหาแฟนจะเอาสาวเอาสวยแค่ไหนแม่หาให้ได้ทั้งนั้น ทำไมไม่บอกแม่”

“แล้วถ้าผมได้ย้ายอู๊ดเป็นเมีย แม่จะรับได้หรือครับ เห็นมั๊ยครับว่ายังไฉนาริเขาก็เป็นผู้หญิง ข้อสำคัญเขาเป็นผู้หญิงที่ผมรัก”

“หน้าไม่อาย ปูนนี่แล้วยังหลอกพี่นเด็ก คอยดูฉันจะเอาเรื่องหล่อน”

“เอาเถอะน่า ถึงยังงั้นมันก็ยังมิเมียเป็นผู้หญิง ดีกว่ามันมีเมียเป็นผู้ชายนะ สมัยนี้มีเมียอะนะ”

“คนเราเมื่อมีอายุมากก็ต้องแก่ อย่าฝืนธรรมชาติเลยครับ”

“คนเราถ้าไม่นับถือตัวเอง มันก็ไม่มีอะไรเหลือในชีวิตแล้ว”

“เป้าหมายในชีวิตของน้ำไม่ใช่ผู้ชายสักคน มันหมดสมัยแล้วล่ะ เป้าหมายของน้ำคือก้าวขึ้นมาเป็นประธานบริษัทด้วยการบุกเบิกของน้ำเองล่ะ”

“หลายปีต่อมาจนแล้วจนรอดเธอก็ไม่ยอมแต่งงานกับผู้ชาย เพราะเธอตระหนักว่าความสำเร็จทางธุรกิจสำคัญกว่าการมีสามี”

ในบทละครโทรทัศน์เขียวหวาน 2001

“ก็ความรักมันคลไจน์ะเต็ม”

“ใช่ เต็ม...เต็มจะไม่ช่วยให้เพื่อนสมหวังในรักหรือ เราจะได้ฟันขุมกรอก มีครอบครัวดีๆ กับเขาสักที”

“นี่เท่ากับเอ็งจับขาข้างนึงแห้วไปในตารางแล้วนะเว้ย แถมชาตินี้ชาติหน้ายังต้องไร้คู่อีก เพราะไปพรวดพราดเมียเค้าเนี่ย”

“เป็นผู้หญิงมีของดีมันต้องโซว้ตั้งแต่ยังสาวๆ อยู่ชิวๆ แก่กว่านี้เหี้ยวกว่านี้ใครมันจะมาแลเรา มา..มาแต่งหน้า”

“เมื่อตอนสาวๆ สารภีเคยมีคนรักแต่ต้องแยกจากกันเพราะพ่อแม่ฝ่ายชายไม่ชอบ เธอจึงไม่ได้แต่งงานกับใคร”

“หาแฟนสักคนซิเต็ม เธอจะสวยนะ มีเสน่ห์ด้วย แต่ปิดกั้นตัวเองไม่เปิดรับใคร ผู้หญิงสวยแต่แจ่งไป ผู้ชายที่ไหนจะกล้าเข้ามาจีบ..ถ้าเรามีใครสักคนนะ ชีวิตจะมีสีสันมีชีวิตชีวา สมอที่บก็จะเป็นสมอถ่านไอเดียกระฉูด..เชือดี้”

“โหมเป็นสาวใหญ่ที่มีข่าวกับเด็กหนุ่มเป็นประจำซึ่งจากข่าวที่ออกมาทำให้โหมถูกมองว่าเลี้ยงเด็กหนุ่มๆ ไว้สำหรับหาความสุข แตร้บภาวุ้ตีว่าโหมไม่ได้เป็นอย่างที่ข่าวออกมาเธอจึงยังคบโหมเป็นเพื่อนสนิท”

“ไม่สน น้ำโหมจะทำตัวเป็นหญิงม่ายอารมณ์เปลี่ยวเที่ยวหลอกล่อหนุ่มๆ ที่ไหนไปกกก็เชิญ แต่ห้ามแตะรูตเค็ดขาด”

“ยังเจ้าเล่ห์อยู่ แถมยังบ้าผู้ชายหนุ่มๆ อยู่ด้วย มีหวังเอาไปปรนเปรอผู้ชายหมดแน่”

“เมื่อต้องผิดหวังกับความรักเธอก็เลือกที่จะครองตัวเป็น โสด โดยไม่ยอมลงเอยกับเด่น”

“ยายสาวยังสาวนะคะ หากจะมีใครสักคนก็ไม่เห็นจะแปลกเลย”

“ถ้าเนื้อสดก็ยังคงดีกว่าปลาร้าเน่าค้ำปืออย่างหล่อนละ อย่างน้อยก็ไม่เหม็นเหมือนหล่อน มิน่า ผู้ชายถึงไม่เอาจนต้องวิ่งตามจิกเขาเนี่ย”

ในบทละครโทรทัศน์คนละโลก

“พรหมจรรย์นะ..มันหาซื้อได้ด้วยหรือ”

“ดีใจด้วยนะคะ ที่คุณได้สะใจเพียบพร้อมอย่างหนุ่มอร”

“เป็นผู้หญิงเก่งสักแคไหนก็ต้องรู้ว่าเก่งเกินหน้าผู้ชายไม่ได้ ผู้หญิงนะคุณให้เก่งแคไหนก็ไม่ฉลาดไปกว่าผู้ชายหรอก..ฮ่าๆๆๆ”

“มันเกิดความเปลี่ยนแปลง ความเปลี่ยนแปลงนี้มันเป็นธรรมดาของโลกนะคุณมอธ”

“แม่ให้กำลังใจบุคคลต่างๆ ก็แล้วกัน เพราะกำลังใจเป็นเรื่องสำคัญสำหรับเด็กผู้หญิง”

“เรื่องผู้หญิง..เขาร่ำรวยเงินเหลือใช้ เนรมิตอะไรก็ได้ด้วยเงิน แต่เขาไม่มีผู้หญิงเพราะอะไรรู้มั๊ย เพราะเขากำลังค้นหาผู้หญิงแบบเมียผม..แบบคุณ พูดยังงั้นหมายความว่ายังไง พอใจในตัวคุณ ชอบคุณ หาผู้หญิงแบบคุณ ไม่มีใครเพราะไม่มีผู้หญิงอย่างคุณ มันดูถูกกันรึเปล่า”

“ถ้าคุณ โง่แล้วใครจะฉลาดล่ะคุณทิเบต ความสำเร็จของคนมันบอกถึงขีดความสามารถของสมอง”

“ยายแม่อีกมั่ว ไม่เลิก ขายน้องก็ล่าสอนจนผู้ชายจะหมด โลกอยู่แล้ว”

“ผู้หญิงที่ดี ผู้หญิงเฉลียวฉลาด ผู้หญิงสวย ผู้หญิงที่มีพร้อมทุกอย่างในตัวเองอย่างคุณคลเมขลา”

“คุณไม่เข้าใจหรอกค่ะปรัม ผู้หญิงมีสติฉลาดตามที่ผู้ชายไม่มี”

“หาควระเวงใหม่แล้วคุณรู้มั๊ย..ในโรงพยาบาลประสาทนะ..มีคนใช้ผู้หญิงมากกว่าคนใช้ผู้ชายนะ”

“ปรัมเล่นการพนันจนหมดตัวจึงขายมอธ”

“ปีทม์เป็นของเขาแล้ว ปีทม์จะต้องแต่งงานกับเขาค่ะ”

“คุณอาจจะพุดถูก มอธเคยคิดว่ามอธจะเจ็บมากเมื่อหย่า แต่พอถึงเวลาหย่าเข้าจริงๆ อะไรๆมันก็... ยังพอทนได้”

“ปีทม์รักเขาปีทม์ถึงได้ปล่อยให้ท้อง ปีทม์ต้องการเริ่มต้น ปีทม์เมื่อชีวิตที่ต้องเปลี่ยนผู้ชายคนแล้ว คนเก่า ปีทม์ต้องการหลักเกาะ..ปีทม์เห็นมีแต่คุณทิเบตคนเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ปีทม์มีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ปีทม์ถึงได้ปล่อยให้ท้อง”

“คุณรักเป็นด้วยหรือ..เป็นซึ้งคุณ ผมเป็นคนนะ เป็นคนแล้วไม่มีหัวใจได้ยังไง ผมมี แต่ไม่ได้มีไว้พัวพันเพื่อเหลือแจกใคร”

“มอธทนได้ยังไงนะ ไปทางไหนก็มีแต่เสียงซุบซิบนินทาเรื่องเสื่อมเสียทั้งนั้น..แล้วจะให้ฉันทำยังไง ปิดปากคนพวกนั้นได้หรือ”

“นั่นแกเป็นอะไร หรือ..หรือว่าไอ้นายปรัมมันออกลายออกฤทธิ์ มันคบ เตะหรือต่อยแก่ล่ะ”

“คนอย่างแกนะขาดผู้ชายไม่ได้หรอก แกมันบ้าผู้ชาย”

“แต่กานนท์ไม่มีใครนะคะ..ยังมี แม่นิลลีสี่ยังไงล่ะ ส่งข่าวไปบอกแม่นิลลีสี่ว่ากานนท์ถูกจับ เป็นแม่ ถึงคราวดับขันอย่างนี้ไม่มาดูใจกันก็ตัดไปเลย มันเสียชาติเกิด ไปแล้วล่ะที่มีแม่พรรคนี้”

“นี่มันอะไรกันก็ไหนแกบอกว่าแกเลิกกับไอ้ปรัมแล้วไง.....ก็ตอนนั้นเลิก แต่ตอนนี้ดีกันได้นี้ครับ นี่เป็นเรื่องผิวเมียนะครับ คุณอา”

“ถ้าไม่ให้ก็ไม่ใช่แม่นะซิจริงมั๊ย”

“มันขายปีทม์ค่ะ ไอ้ปรัมมันขายปีทม์เพื่อแลกกับเงิน”

“มอธดีใจจิงเลยคะทิเบต เรากำลังจะมีลูกด้วยกัน คุณดีใจมั๊ยคะ ชั้นจะกลายเป็นแม่ คุณจะกลายเป็นพ่อ เค้าจะเติมเต็มชีวิตให้เรา”

“ต้องกลับซึ่ครับ คุณมอธเป็นภรรยาของผม เรากำลังจะมีลูกด้วยกัน”

“ทำไมล่ะ..ฐานะอย่างเธอจะมีผู้หญิงสักกี่คนก็ได้ ทำไมกับผู้หญิงคนเดียวถึงได้...”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องคุณแม่รับฝาก

“ชีวิตฉันมีความสุขที่สุดแล้วที่มีคุณมีลูก”

“คุณพันเค้าไม่สนใจความรู้สึกเรอกี่ข้างเค้า อยู่เป็น โสด ไปไหนก็ว่าเธอ สบายจะตาย จะไปไหนมาไหนก็ได้ ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง ไม่งั้นโบราณเค้าไม่บอกหรือว่ามีลูกกวนตัวมีฝักกวนใจ”

“ทั้งลูกทั้งฝักมาทำตัวเป็น โสดอย่างนี้ละ เธอเป็นเมียเป็นแม่ประเภทไหนกัน”

“พ่อเค้าต้องไปต่างประเทศ ฉันก็ต้องดูแลต่อตามหน้าที่แม่ที่ดี”

“อ้อย..อยากจะเป็นลม พ่อพันนะพ่อพัน จะ ไปคบหากับแม่ฝ่ายลูกคิดทำไม”

“อ้าว อย่างนี้แพ้ชวนตีชิคะคุณญาติ คุณญาติอย่าว่าแต่ดอกไม้อะ ตัวคุณเองก็ยังไม่ออก จะมาพาลคนอื่นได้ยังไง จริงมั๊ยคะ”

“เน๊! ใครกันแน่ที่มามาหาเรื่อง คิดใหม่อีกทีชิคะคุณญาติหาแฟนไม่ได้” เรียมจันทร์กระแหมะกระแหมะ

“นี่ยายดา นี่พ่อนะ แกพูดจาอะไรเห็นหัวฉันบ้างสิ ฉันไปยุ่งอะไรกับแกนักหนา อ้อ นี่หัวเสียขนาดนี้ เรื่องไอ้เจ้าสิบพันอีกละชิไซ้มัย อย่างแคว้นๆ จะกลุ้มใจเรื่องอะไรชะอีกล่ะถ้าไม่ใช่เรื่องผู้ชายไม่รัก”

“พ่อ หยุคซ้ำเติมหนูชะที่ได้มัย ก็ไม่ใช่เพราะพ่อเหวอะที่คนนั้นก็ไม่ใช่คนนี่ก็ไม่ใช่คน หนูเป็นฝ่ายขี้หนามาถึงสองครั้งสองครา พ่อรู้มั๊ยคะว่าดา โคนใครต่อใครหัวเราะเรื่องฝ่ายขี้หนามากแค่ไหน เรื่องคุณพัน ดาไม่ยอมหรือ”

“เรื่องมันตั้งนานมาแล้วเธอยังไม่ลืมอีกหรือ...นี่เพื่อนฉันหายไปไหน ดาคนเก่าที่ฉันเคยรู้จักเค้าหายไปไหน ทำไมเดี๋ยวนี้มีแต่คนที่อารมณ์หงุดหงิดงายอย่างนี้ละ ฉันไม่ค่อยชอบเธอดีกว่า ฉันกลับก่อนนะ”

“ฉันว่าเธออย่าไปแคร์ชีปากชาวบ้านเลย เราอยู่ของเราได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับปากชาวบ้านอยู่แล้ว เธอดูอย่างฉันสิ ฉันก็ยังไม่ได้แต่งงาน ฉันก็สบายดีนี่นา”

“แต่สำหรับฉัน เรื่องคุณพันฉันจะไม่ยอมแพ้ ไม่อย่างนั้นฉันก็จะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ตลอดไป”

“ผมขอเรียมเค้าแต่งงานแล้วนะครับ”

“แล้วเค้าว่าไง”

“ก็...โอ.เค.ครับ”

“ดีใจด้วยครับ ขอให้สุขสมหวัง ผมฝากน้องสาวด้วยก็แล้วกันนะครับ”

“ปลงชะเถอะหนูดา กะเค้าผู้ชายคนเดียวน่าผ่านมาแล้วก็ผ่านไป ถ้าผู้ชายเค้าไม่รักก็ตัดใจชะเถอะ”

“หนูนาตัดสินใจลาออกจากงานเตรียมตัวเป็นแม่บ้านให้แรมจรัส”

“ใจคอจะชิงแต่งงานไปก่อน ปล่อยให้ฉันกับน้องนี่ชะคาคนกันชะพัง”

“จะจับผู้ชายให้ลูกสาวตัวเอง กลัวลูกสาวจะขายไม่ออก อย่างนี้ใช้ได้ที่ไหนไซ้ใหม่คะ”

“ส่วนประภาพรรณก็เป็นห่วงญาติมากเมื่อรู้ว่าญาติถูกญาติของเธอจับไปหาจิตแพทย์”

“ไม่น่าเชื่อนะคะว่าคุณดาจะเครียดขนาดนี้ ไม่มีแฟนก็ไม่เห็นน่ากลั้วเลย มีอะไรในชีวิตให้ทำอีกตั้งเยอะแยะ”

“พี่เคยบอกดาเค้าแล้วนะ...แต่เค้าไม่ฟังนะสิ ถึงได้คิดมาก เครียดจนแย่งขนาดนี้”

“อนิตากับอังกร เมื่อทั้งคู่เข้าใจกันดีและอนิตากำลังจะมีลูก ทั้งสองครอบครัวก็พร้อมที่จะให้ทั้งสองแต่งงานกัน”

“นี่มดใจที่เห็นวันนี้ของคุณเป็นวันที่มีความสุขอย่างแท้จริง นมียังอดจินตนาการไม่ได้เลยล่ะ”

“ลูกสาวคุณอานะ หมกหนทางหาผู้ชายแล้วหรือไงคะ”

“อยากบอกให้พ่อกับแม่รับรู้ว่ามันเริ่มมีความสุขที่สุดแล้ว เริ่มมีคนที่ดีที่สุดดูแลริเริ่ม”

“แต่ริเริ่มตามใจคุณนะคะ เพราะคุณเป็นผู้นำครอบครัว”

“ต่อไปนี่ก็หมกหน้าทีของพ่อแล้ว พ่อขอยกหนุณาให้คุณดูแลตลอดไป”

“เมื่อการแต่งงานผ่านพ้น ไปก็พากันไปฮันนีมูนที่ทะเล..ผมมีความสุขที่สุดเลยครับคุณหนุณา คีใจที่มีวันนี้”

“หนุณาก็คีใจล่ะที่ได้รักคุณ...” (จบบริบูรณ์)

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องเจ้าสาวกลัวฝน

“ปารวีเป็นคนเต็มชนิดที่หาตัวจับยาก”

“เวลานี้รู้สึกเหมือนเจอคนถูกชะตาและถูกใจ เพราะปารวีทำทางออกต่างๆ เหมือนผู้ชาย”

“เกิดมาไม่เคยเจอผู้ชายปากจัดอย่างนายสักคน เป็นผู้ชายจริงรึ้อ...”

“แต่เวลานี้ไม่รู้สึกอะไร เพราะเธอไม่ได้มีสายตาไว้มองเพศตรงข้าม”

“แกมันใจแข็งคิดมนุษย์มนา รู้จักคำว่าสังสารเห็นใจคนอื่นบ้างมั๊ย จะใจแข็งใจหินไปถึงไหน..อย่างแกรู้จักความรักมั๊ย หรือใจแตกตายด้านไปหมดแล้ว..”

“ถ้าตัวเองไม่คิดจะรักใครก็อย่ากีดกันคนที่เขามีความรัก...คนไม่มีหัวใจอย่างแกไม่มีสิทธิ์ไปตัดสิน”

ปารวีอึ้งไป สะเทือนใจกับคำพูดของแม่

“เพราะเหตุการณ์ในอดีตที่พ่อตามผู้หญิงคนใหม่ไป ทิ้งให้พวกเธอต้องผจญอยู่กับความทุกข์ เพราะผู้ชายอย่างพ่อทำให้ปารวีรู้สึกเกลียดผู้ชาย”

“คุณนึม เป็นพวกชอบผู้หญิงด้วยกัน จะสนใจแต่พวกทอมบอยเท่านั้น”

“รัศนินมองเธอด้วยสีหน้าเยาะเย้ยปนแฉง”

“ชอบคิดว่าคนอื่นไม่ปกติเหมือนตัวเองนะซี..เป็นผู้หญิงดีๆ ไม่ชอบ”

“ทั้งสองประจันหน้ากัน ต่างคนต่างสงสัยว่าแต่ละคนผิดเพี้ยนเปล่า”

“รับเงินไปซะ แล้วบอกให้น้องสาวแกเลิกติดต่อกับคุณแทนเสีย เงินเนี่ยไม่ใช่บ่อยๆ”

“ไม่ต้องกลัว ต่อไปนี่ที่จะดูแลปลายกับลูกอย่างดีที่สุด เราจะมีกันแค่สามคนพ่อแม่ลูก”

“นี่อีหนูเอ๊ย ไปรำไปเรียนซะเถอะ เรื่องผู้ชายอย่าเพิ่งไปยุ่งเลย ถึงเวลามันก็มาเอง ไม่ต้องแสวงหาก่อนวัยอันควรหรอก”

“อารมณ์ขื่นๆ ลงๆ เหมือนผู้หญิงวัยหมดประจำเดือน”

“อึ๊ย จะอ้วก ถ้าผู้ชายเป็นอย่างนี้หมดทั้งโลกขอขึ้นคานดีกว่า”

“นี่ก็ใกล้จะขึ้นอยู่แล้วไม่ใช่หรอคะ..คุณป้า”

“อย่าอคติสิจ๊ะ เปิดใจรับผู้ชายชะบ้าง”

“คุณนาทอย่าพยายามกล่อมให้ป่าทำตัวสวยงามเป็นนางเอกนะคะ..ไม่มีทาง”

“ชลตสาวเล็กกับสามีเศรษฐกิจแล้ว จึงคิดจะกลับมาจับรัศนินอีกครั้ง”

“เพ็ญพิมลบอกวาที่ที่มาจากวันนี้ต้องการจะเอาไว้ทำเรือนหอ..แม่ไม่ได้บังคับหรือคะลูก แต่แม่หวังดีอยากให้คุณทั้งสองมีความสุข”

“หมดสมัยต้องพึ่งพาผู้ชายแล้ว ฉันอยู่ของนั่นเองได้”

“ป่าไม่เหมาะสมกับคุณหรือคะ คุณควรจะเจอผู้หญิงที่ตีพร้อมเหมาะสมกับคุณมากกว่าป่า”

“แหวนใครนะป่า แหม...ถ้าเป็นแหวนแต่งงาน แม่จะดีใจมากเลย”

“การแต่งงานไม่ใช่เรื่องล้อเล่น ขอแต่งงานเหมือนชวนไปกินข้าวมันไก่..การแต่งงานมันต้องอยู่ด้วยกันทั้งชีวิต”

“หัวเค็ดตื่นขาดแม่ไม่ยอมให้นั่งแม่ค้านมาเป็นสะใภ้เค็ดขาด”

“วันนี้เป็นวันมงคลของน้องรักของพี่นะจ๊ะ วันนี้แหละฉันจะพูดได้เต็มปากซะที่ว่ามีน้องสาวเป็นสาวเต็มตัว!”

“แม่บอกฉันเสมอว่าฉันมีน้องสาว วันนี้ฉันเพิ่งรู้ ฮ่าๆๆๆ....”

“ผมเพิ่งแน่ใจว่าคุณเป็นผู้หญิงที่วันนี้แหละ อย่างนี้ค่อยแยกออกกว่าคนไหนเจ้าบ่าว คนไหนเจ้าสาว”

“แต่ฉันยังดูไม่ออกว่าคุณเป็นผู้ชายแท้รึเปล่านะ อีตาเกย์ปากกรรไกร”

“อยากรู้ก็ต้องลองพิสูจน์..คีนี่”

“คุณนาทไม่ต้องห่วงครับ ผมต้องดูแลภรรยาของผมให้ดีที่สุดอยู่แล้ว เราจะรักและดูแลกันใม่ยั้งจะป่า”

“เสียดีกลางเกงยีนส์เนี่ยนะ ถ้าไปรบพี่ถึงจะให้เธอใส่”

“กีนี่แหละ..การแต่งงานคือสงคราม สมรภูมียุ่บนเตียง”

“ปาร์วี..ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นผมสัญญาว่าจะทำให้คุณมีความสุขที่สุด..”

“ปราณีมองทั้งคูมีความสุข จับมือรัศนินมาซ้อนกุ่มมือปาร์วีไว้...ฝากปาร์วีด้วยนะคะคุณหมอ ขอให้คุณหมอมเมตตาด้วย....”

“ป่า ลูกไม่ใช่ตัวคนเดียวแล้ว...สองคนรวมกันเป็นชีวิตคู่ลูก”

“งานบ้าน นี่แม่ให้คุณทำงานบ้านเธอ”

“ก็หัดงานให้เค้าละเนน เห็นว่าเขาเป็นเมียเนน จะได้ช่วยกันดูแลบ้าน”

“วิว่าสามีภรรยาที่เหมือนลิ้นกับฟัน มีกระทบกระทั่งกันบ้าง แต่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ยังไงเขาก็รักกัน”

“ดีละ สามีภรรยาอะไรค่อยๆ พุด นึกนิกเบาหน่อยก็ต้องอดทน..ใม่ยั้งป่า”

“พรหมจารีขี้ฉ้อ..หมด หมดกัน..ฉันอุทิศตำแหน่งนอมรักษาของฉันมาตั้งหลายปี แต่กลับมา... โคนนาย.. นาย..นาย ตายซะเถอะ”

“ช่างเป็นภาพที่สวยงามจริงๆ พ่อแม่ลูก มีความสุขกันมากสินะ”

“ปาร์วีมีความรู้สึกว่หากเขาเป็นอะไรไปตอนนี้ ชีวิตเธอคงหาความสุขไม่ได้เลยสักวัน”

“ปาร์วีรู้สึกอบอุ่นในหัวใจที่เธอ ไม่เคยรู้เลยว่าจะได้รับความสุขมากมายขนาดนี้..เต็มไปด้วยไออุ่นของความรัก”

ในบทละครโทรทัศน์เจ้าสาวสองเงา

“ขอโทษที่มาแสดงอาการดูหมิ่นเหยียดหยามสาวประเภทสองอย่าง โมนิก้า ไข่ชะ คนเรามีศักดิ์ศรีเท่ากัน อย่าดูถูกกันนักสิชะ”

“โสภารับไม่ได้ที่ถูกชายจะคว่ำกะเทยมาเป็นเมีย”

“พอที่ฉันไม่อยากฟังเรื่องแก้ตัวของแกอีกแล้ว แต่นี่ฉันอับอายขายหน้าเขาไปทั่ว ชื่อเสียงที่ฉันสร้างมาตลอดชีวิตต้องมาพังเพราะความวิปริตของแก”

“ฉันไม่ถีนทิดพอจะรับคนอย่างแกเป็นสะใภ้หรอก ออกไปจากบ้านฉันก่อนที่ฉันจะเรียกตำรวจมาลากคอแก”

“นี่โมนิก้า ถ้าคนที่คบกับสาวประเภทสองต้องเป็นกะเทยทุกคนนะ อีกหน่อยผู้ชายคงหายากนะครับ”

“ทำไมต้องบังคับให้ทุกคนชอบเหมือนคุณ ฉันแตกต่างออกไป มันผิดตรงไหน”

“แต่ก่อนฉันฝันถึงชีวิตแต่งงาน คิดว่ามันจะต้องแสนสุข ฝันว่าเราจะมีลูกน่ารักด้วยกัน แต่เดี๋ยวนี้ฉันนี้ภาพอย่างนั้น ไม่ออกเลย”

ในบทละครโทรทัศน์เจ้าสาวสายฟ้าแลบ

“คนเราพอแต่งงานมีครอบครัว ความคิดมันก็เปลี่ยนไป”

“ไม่ต้องหอรอกครับมันไม่ยอมแน่..บังคับให้มันแต่งไปเลย แต่งงานแทนคุณพ่อแม่”

“ยายตงจะได้มีคนดูแล ได้ผู้ชายดีๆ อย่างยศวินมาเป็นสามี”

“ไอ้ศมันนี่กว่าตัวเองเน่วางแผนให้น้องสาวมันมีผัวถาวร หารู้ไม่ว่ามันก็ต้องมาเป็นผัวถาวรให้ยายตงเหมือนกัน ฮ่าๆ”

“หลังจากมีสัมพันธ์กันแล้วมีรันตรีและศศิพัฒน์จึงรู้ใจตัวเองว่าต่างฝ่ายต่างยังรักกันอยู่”

“แพรวาตัดสินใจบอกความจริงให้ตงรู้ว่าแท้จริงแล้วมะเหมี่ยวคือลูกของเธอที่เกิดกับคนรักฝรั่งเมื่อครั้งไปเรียนอยู่ต่างประเทศ แต่ฝ่ายชายไม่รับ”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องดงดอกเหมย

“คนที่ยังไม่เคยมีผัว ยังไงก็ไม่มีทางรู้ถึงความรู้สึกของความเป็นแม่ได้หรอก”

“ถ้าเด็กมันรักกันจริงก็เป็นเรื่องดี ผู้หญิงรักผู้หญิง ผู้ชายรักผู้ชายไม่เห็นแปลก ถ้าไม่มีความรักสิน่ากลัวมากกว่า”

“เราไม่มีคนเอาไว้ให้ป็นขึ้น ไปนั่งจนแก้งักหอรอก”

“ลื้อแต่งงานมีผัวไปแล้ว ลื้อน่าจะอาการดีขึ้น ไม่น่ากลับมาเป็นบ้าเหมือนเดิมได้นี้หว่าอาไหม”

“มีลูกสาวก็ต้องได้แต่งงานเพียงแต่อ้ว ไม่ชอบลูกเขยฝรั่ง”

“จิ้นชื่อว่าเป็นเมียเสีย ยังไงชีวิตนี้หงส์ก็ต้องฝากไว้ที่เสียแล้ว”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องตราบนฟ้าสิ้นดาวสาวแก่

“วัลลีหรือนาคาลี..สาวไทยวัยสามสิบทำทางกำกััน”
 “ขายตัวเนี่ยะเข้าใจครับ แต่ว่าวัยอย่างคุณผมว่ามันไม่แก่ไปหน่อยหรือครับ”
 “มันแก่แล้วนะจะขายได้หรือ”
 “ซูซึ่ถูกหักเรื่องความแก่ทำให้เธอไม่พอใจ”
 “อาคิว่างมากโขมัย ถึงได้เที่ยวชอบสร้างความคิดรื้อนให้ใครต่อใครเชานัก”
 “เอื้อยกับอัยกำลังอยากได้ผู้ชายสักคนมาเป็นแฟนอยู่พอดี..สองพี่น้องหมายมาคสองหนุ่มหล่อไว้มัน”
 “คนเราก็ด้องมีครอบครัว..ผู้หญิงก็ด้องคู่กับผู้ชายชิคะ”
 “ใช่เธอพูดถูก เรากจกจน การศีกษาก็ไม่มี ใครจะมารักเราจริง แหม..ฉันไม่น่าหลงคารมมันเลย”
 “ถ้าันกิลเคอร์ ชั้นคงด้องแถมเธอด้วยละ พูดมาได้ ไ้อเราไม่ใช่เด็กสาวฯ ชะหน่อย”
 “ปากจัดชอบทำตัวเป็นนักเลง..ชั้นจะบอกให้ผู้หญิงจะร้ายยัง ใจเจอผู้ชายก็ด้องสยบอยู่ดี”
 “ไม่..ชั้น ไม่มีวันยอมปล่อยพีใจไปเค็ดขาด และชั้นจะทำทุกวิถีทางไม่ให้มันเข้ามาใกล้พีใจอีกต่อไป”
 “ถ้าชั้นซักช้า เธออาจพลาดโอกาสได้เป็นภรรยาโจนาธานไปก็ได้”
 “คนอย่างเธอ ไม่คิคจะจับผู้ชายกิน”
 “ด้องอยู่แต่ที่ร้านทั้งวันคอยด้อนรับแขก คูชิ..ด้อนรับจนเสียผู้ชายไปแล้ว”
 “ทำไมชีวิตสาวแก่ของเธอทั้งสองคนจะด้องเจอกับความผิดหวังซ้ำซาก..เราสองคนคงถูกสาปเรื่องความรักนะ”

ในบทละครโทรทัศน์ทะเลอุ้ม

“ชีวิตของเธอเปลี่ยน ไปเมื่อแม่ไม่มีเวลาและพอกก็ไปมีเมียน้อย จากวัยสาวสดใสจึงกลายเป็นเด็กสาวกร้านชีวิต วิพารหันไปมั่วยาเสพติดและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายตั้งแต่อายุเพิ่งจะสิบหก”
 “ตะวัน ไม่รังเกียจหรือ”
 “ผมรู้ยู่เต็มอกว่าศรีศราเค้าไม่อยากรมีท้องอีก เค้าไม่มีความสุขเลย เวลาเค้าท้องเพราะเค้าจะทำงานอะไรไม่ได้เลย..ศรีเค้าก็เป็นเมียที่ดีในแบบของเขา ช้อนนผมไม่เถียงหรือค แต่ศรีเค้าไม่ใช่แม่ที่ดี เขาไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นแม่คน..แต่คุณต่างหากพิสมัย..คุณเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติจของแม่และเมียที่สมบูรณ์ภายในตัวคนเดียวกันอย่างสมบูรณ์..มีลูกชายให้ผมนะจ๊ะที่รัก”
 “ตะวันหมายถึงความรักที่เกิดขึ้นจากการที่เราจะได้ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันจนตายจากกัน พอตะวันเรียนจบ แต่งงานกับตะวันนะ อิกสี่ปีเท่านั้นเอง”
 “ฉันเหนื่อยกับทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตที่ฉันจำเป็นต้องทำ..ฉันเหนื่อยกับการเป็นแม่ที่ดีของลูก..ฉันเหนื่อยกับการเป็นผู้บริหารที่ดี..ฉันทำเวรกรรมมาแต่ชาติไหนก็ไมรู้..ฉันอยากจะเลิก..เลิก..เลิกมันซะให้หมดแล้วกลับมาเป็นแม่ที่ดีของลูก..เมียที่ดีของผัว..ชีวิตฉันคงมีแต่ความสุข”

“ฉันขอโทษคุณด้วยนะคะที่บางครั้งฉันไม่สามารถทำหน้าที่เมียที่ดีของคุณได้อย่างสมบูรณ์..ฉันขอโทษคุณจริงๆ ค่ะ”

“คุณหนูต้องการแม่..ไม่ใช่พี่เลี้ยงแก่ๆ ไร้การศึกษาอย่างฉัน..แต่คุณศรีไม่เคยมีเวลาที่จะเหลียวแลคุณหนูเลย....คุณศรีระวังคอกเตอร์ของคุณศรีอีกคนนึ่งก็แล้วกัน วันนึ่งจะเสี่ยสามมีไปแล้วจะหาว่าไอ้แซมไม่เตือน”

“ถ้าจรับไม่ได้เมื่อรู้ว่าที่แท้จริงพ่อของตัวเองเป็นเกย์จึงวิ่งร้องไห้ออกไป”

“ระหว่างนั้นศรีคาราคิดทบทวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของตน..ศรีคาราคัดสินใจทิ้งงานสังคมสงเคราะห์รวมถึงธุรกิจมาดูแลวิหารอย่างสม่ำเสมอ”

“แล้วศรีคาราก็กลับมาเป็นแม่ที่ดีของวิหารอีกครั้ง”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องทัชชระวัน

“ขอทีเถอะ อย่าให้ใครต้องมีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์เหมือนเหลืออีกเลย”

“เหลือก็อยากตายเต็มทนแล้ว พี่รู้มัยว่าฉันเจ็บปวดขนาดไหนที่ต้องทนเห็นพี่เป็นแบบนี้..ทุกอย่างมันจบไปนานแล้ว ปล่อยมันผ่านไปได้มัยพี่นั้น เริ่มต้นชีวิตใหม่ซะทีได้มัย”

“พี่นั้นบังคับให้แกทำอะไรก็ได้ แต่พี่นั้นไม่มีวันห้ามความรู้สึกตามธรรมชาติของหลานได้”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องทีเด็ดครูพันธุ์ใหม่จิตพิสัยเดือด

“หนูรู้มัยว่าหนูไม่ใช่เด็กหญิงอีกต่อไปแล้ว หนูเป็นนางสาวแล้ว เป็นผู้หญิงเต็มตัวแล้วนะจ๊ะ”

“ก็ถูกเป็นสาวแล้วนี่ อีกหน่อยก็มีแฟน”

“ต่อไปลูกก็ต้องมีความรัก แต่งงานมีความสุขกับครอบครัวของตัวเอง เหมือนแม่กับพ่อใจจ๊ะ”

“ท่าน ผอ.ครับ อาจารย์สายหยุดใช้คะแนนจิตพิสัยข่มขู่นักเรียน”

“นี่ฉันไม่ใช่เพื่อนเล่นเธอนะ หลีกไป”

“อย่าให้มีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีกนะ ไม่อย่างนั้นคะแนนจิตพิสัยของพวกเขาจะไม่เหลือแน่”

“พวกเขาทุกคนต้องถูกเชิญผู้ปกครองมาพบแน่ๆ”

“นี่มันอะไรกัน ไม่พอใจนักเรียนคนไหนเป็นการส่วนตัวก็แกล้งตัดคะแนนจิตพิสัย อาจารย์สายหยุดไม่มีความยุติธรรม”

“เงินทองบ้านเราก็มี แม่ไม่เห็นว่าจะต้องมาสอนหนังสือให้เด็กที่ไม่มีความเคารพครูบาอาจารย์แบบนี้เลย ไป..ถ้ายังพอมีสักคี่ศรีอยู่บ้างก็กลับบ้านไปกับแม่เดี๋ยวนี้”

“ไม่รู้ทำไมอาจารย์สายหยุดโมโหง่ายจังเลย อะไรนิกอะไรหน่อยก็ไม่พอใจไปเสียหมด”

“อาจารย์สายหยุดมีอคติเกลียดนักเรียนห้องบ๊วย ชอบหาเรื่องกลั่นแกล้งอยู่เสมอ มีอะไรนิกหน่อยก็ขู่จะตัดคะแนนจิตพิสัย”

“เมื่อแก๊ง 5 มังกรและแก๊งดอกไม้เหล็กไม่ยอมซื้อชีทจากอาจารย์พอใจจึงทำข้อสอบไม่ได้ เพราะข้อสอบของอาจารย์พอใจทั้งหมดมาจากชีทที่ขายให้นักเรียน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรู้ไปถึงหูของอาจารย์สายหยุดซึ่งลาออกไปแล้ว ทำให้อาจารย์สายหยุดไม่พอใจมาก จึงมาบอกครูเซอร์รี่”

“จะว่าไปอาจารย์สายหยุดก็ยังคงคิดว่าอาจารย์พอใจนะว่ามัย อาจารย์พอใจอะไรๆ ก็เป็นธุรกิจไปเสียหมด”

“อย่าเอาอนาคตมาฝากไว้กับครูเก่าๆ ที่สอนไม่เก่ง หมคไฟ ไร้จิตสำนึก จิตพิสัยติดลบอย่างนี้เลย”

“คุณหยุดขู่เด็กซะที เพื่อเงิน คุณทำได้ทุกอย่างเลยนะ คุณไม่ควรเรียกตัวเองว่าอาจารย์หรือครู”

“ฉันเป็นครู ฉันมีความสุขที่ได้สอนหนังสือนักเรียน”

“ขณะที่แก๊งดอกไม้เหล็กและแก๊ง 5 มังกรต่างก็ซึ้งน้ำใจของอาจารย์สายหยุด ทุกคนจึงเข้าไปขอโทษอาจารย์สายหยุดถึงเรื่องที่ผ่านมา และแม้ว่าอาจารย์สายหยุดยืนยันว่าจะไม่กลับมาสอน แต่ทุกคนก็ยังรักและเคารพอาจารย์เป็นครูเหมือนเดิม”

“ผมไม่เห็นคุณจะเดือดร้อนอะไรเลยที่รู้ว่ายายโมหายไป ป่านนี้ก็ยังไม่เจอ คุณเป็นแม่ภาษาอะไรไม่ทราบครับ”

“เงียบเดี๋ยวนี้ละ.. วรรณมน ฉันตัดจิตพิสัยเธอ 2 คะแนน”

“แต่หนูไม่ได้ทำอะไรผิดเลยนะคะอาจารย์... ฮายฮายกรานความถูกต้อง”

“5 คะแนน ถ้าเธอยังไปถ่ายแบบอีก ฉันจะตัด 10 คะแนน แล้วบอกอาจารย์คนอื่นให้ตัดจิตพิสัยเธอด้วย.. ไปได้”

“ท่านชาย ภาคย์มารุต ทำให้สาวๆ แก๊งดอกไม้เหล็กกรี๊ดกร๊าดที่แฟนของครูเซอร์รี่ที่หล่อทั้งสมบูรณ์แบบ”

“ครูเซอร์รี่มีคู่หมั้นด้วยเหรอ.. ทั้งหล่อ รวย สุภาพบุรุษที่สุดในโลกเลยด้วย โอ้โฮ”

“มีอยู่เรื่องเดียวที่ทำให้ผู้หญิงเป็นทุกข์ ก็คือเรื่องของความรัก”

“ถ้าคุณจะรักผมก็รีบๆ หน่อย เดี่ยวคนอื่นมาคว้าเอาไป คุณจะขึ้นคานซะเปล่าๆ”

“ถ้าโลกนี้เหลือคุณอยู่คนเดียว ฉันก็ขอยอมขึ้นคาน”

“ผมเข้าใจผู้หญิงมักจะอ่อนแอในเรื่องความรักเสมอ”

โนบทะเลครโทรทัศน์เรื่องหน้าทอง

“นี่หรือที่ป้ากับหลงจู๊บอกว่าเราเหมือนลงหน้าทองเอาไว้ ใครๆ เขาก็เมตตา แต่คงเฉพาะคนแก่กับเด็กเท่านั้น.. ที่แท้ก็ไร้เสน่ห์ หาแฟนสักคนก็ไม่ได้”

“เธอบ่นกับตัวเองเพราะไม่พอใจที่ตัวเองไม่มีแฟนจริงๆ แล้วสิ่งที่เธอต้องการคือแฟนหรือผู้ชายคนรัก ไม่ใช่ความเมตตาจากเด็กและคนแก่”

“อย่างทนายไม่ต้องมาเสียบแทนใคร เพราะผู้ชายคนไหนที่ทนายยอมแต่งงานด้วย คนนั้นก็ถือว่าโชคดีมีบุญที่สุดแล้ว”

“คนดีๆ ก็ต้องมีคู่.. ไม่ต้องทนอยู่เป็น โสด ไปจนตาย ต้องได้แต่งงานแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาอยู่วันยังค่ำ”

“ชีวิตที่สมบูรณ์คือการได้แต่งงานกับคนที่เรารัก เดิมเต็มชีวิตให้กันและกัน”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องนางโจร

“บอกไม่ถูก แต่ฉันว่าผู้หญิงคนนี่แปลกๆ ไม่ค่อยเหมือนผู้หญิงทั่วๆ ไปเลย”

“สอดคล้องสอดคล้องเห็นนักไข่ม้อย รู้แล้วมันก็ต้องเป็นอย่างนี้”

“old maid ก็อย่างนี้แหละเธอ นี่คงไปว่าใครเขาจนทนไม่ไหวซึ ถึงได้โดนซ้อมหนักแบบนี้ ฉันเองยังคงถูกว่าเลย เรื่องไม่เป็นเรื่องทั้งนั้น สมน้ำหน้า”

“เห็นมัย คุณ มันทำยังไงจะเป็นแม่ผม ตัวเองนั่นละต้องระวัง ตะล่อนๆ ไปตั้งกี่จังหวัด ยังไงก็ฝากด้วยนะคุณ ไอ้เนี่ยมันชอบนึกว่าตัวเองเก่งจนบางทีลืมไปว่าตัวเองเป็นผู้หญิง ช่วยดูแลเด็กเดือนมันด้วย”

“คุณพูดจา เคี้ยวเขาก็หาว่าพ่อแม่ไม่สั่งสอน ไป ไปทำงานทำการกันได้แล้ว”

“ซ้าก็พูดเพื่อไว้ เอ็งนะโตเป็นสาวแล้วนะ รู้ตัวไว้ซะมั่ง เคี้ยวอีกหน่อยก็ต้องแต่งงานแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาแล้ว”

“ตอนนี้ไม่รู้ว่าเป็นตายร้ายดียังไง ให้ฉันตายแทนเขาชะดิ้ว...อัญริกาพูดพร้อมกับร้องไห้ออกมา”

“หลังจากนางพันโทษเธอก็ได้แต่งงานกับสรรค์สรวง คนที่เธอรัก”

“ไม่ว่าจะเป็นสองปีของนางหรือสิบปีของคุณพ่อ มันก็พอแล้วสำหรับการรอคอยของแม่ แม่รอวันนี้มาทั้งชีวิต วันที่เราจะได้อยู่พร้อมหน้า”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องนางโจว

“ด้วยนิสัยของมาลินซึ่งไม่ยอมใครง่ายๆ จึงคำว่ากลับ”

“แกไม่มีปัญหาหาผัวหรือใจ หาผู้ชายไม่ได้แล้วถึงได้มาอยู่กับของคนอื่นเขา”

“ก็แฟนของผมทั้งสวย ทั้งเก่งออกอย่างนี้ ผมจะไปรักใครที่ไหน ได้อีกละครับ”

“แต่คุณไปพบคุณพ่อคุณแม่เอสิ อสิก็พอใจแล้วละคะ นะคะพิธาน...เราจะได้อยู่เรื่องแต่งงานกันชะที”

“ผมมีลูกสาวคนเดียวจะปล่อยให้แต่งงานแต่งงานกับใคร ผมก็อยากจะได้คนที่ดีที่สุดมาดูแลลูกสาวผม คุณคงเข้าใจนะ”

“กำลังช่วยกันล้างจานของลงจากรถและขนเข้าไปในบ้าน มาลินเจ้าก็เจ้าการสั่งนั่นสั่งนี่ตลอดเวลา”

“วางไว้ตรงนั้นก่อนก็ได้ แล้วค่อยยกเข้าไปในบ้าน เฮ้ เบาๆ หน่อย ราคาแพงนะยะ แล้วนี่สมบัติของใคร ทำไมมันถึงได้มากมายขนาดนี้”

“ไม่ได้มาหาผัวนะ ้วย นังพริ้ม นังจิต”

“มาลินหันไปทำสะเอวมองพวกผู้ชายอย่างไม่พอใจ ไม่เคยเห็นผู้หญิงหรือใจ ไป ไป...พูดจบเธอก็ปิดประตูดังปัง”

“บางทีถ้าเราไม่ใส่ใจคำพูดของคนชะบ้าง มันก็ช่วยให้เรามีความสุขมากขึ้นนะคะพี่เม้าท์”

“ฉันจะไม่ยอมโจวแบบนี้ตลอดไปแน่ๆ ผู้หญิงจะต้องทำอะไรได้มากกว่าการออกมาเดินยั่วผู้ชายแบบนี้”

“ช่วยบอกพี่คุณด้วยหัวใจเย็นๆ ชะบ้าง อย่าหงุดหงิดให้มันมากนัก เคี้ยวไอ้ที่มันเหี้ยมอยู่แล้ว มันจะเหี้ยมยิ่งขึ้นไปอีก”

“ยังงั้นมันก็เป็นผู้หญิงด้วยกัน คบกันไปก็ไม่มีอนาคตหรอก หาผู้ชายจริงๆ มาทำผัวดีกว่า สบายตัว แล้วยังสบายใจอีกด้วย”

“เม้าที่รีบเอามือปิดปากมาลีน..อย่าไปถื้อสามันเลยนะคะ มันก็เป็นของมันอย่างนี้นะแหละ”

“มิน่า..ถึงยังไม่มีแฟนกะเขาสักที”

“มาลีนออกกฎห้ามคนบ้านนี้ไปคบกับพวกผู้ชายพวยเรืออีก แต่พริ้มไม่เห็นด้วย”

“ผู้ชายจะไปนอนกับใครมันก็ไม่มื่ออะไรเสียหายอยู่แล้ว แต่เราเป็นผู้หญิงนะคะ เรื่องแบบนี้รู้ถึงไหนก็อายถึงนั้น”

“ป่านนี้นั่งจิตคงนอนชุกออกอุ้งๆ ของผู้ชายสบายไปแล้ว เฮ้อ น่าอิจฉามันนะ เมื่อไหร่จะถึงคิวเราบ้างก็ไม่รู้”

“นอนเหงามาตั้งนานแล้ว ยังไม่ชินอีกหรือจ๊ะ”

“ยัง...ทำได้ไง เกิดมาสวย ผู้ชายเลยไม่กล้ามาจีบ”

“การแต่งงานที่ไม่ได้เกิดจากความรัคนั้นะ ขนาดคนที่เขารักกันมาตั้งนาน พอมาอยู่ด้วยกันจริงๆ ยังมีปัญหาเลย แล้วคิดหรือว่าคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนอย่างส่งกับจิตจะ ไม่มีปัญหา”

“อย่าเรื่องมากได้ไหม คุณก็ไม่ใช่เด็กสาวๆ แล้วนะ..ทำไมยังงั้นก็ไม่คู่น่ารักหรอก”

“แล้วจะรอให้นางศรีทองมันถูกเจาะไข่แดงไปก่อนจั้นหรือ จั้น ไม่ยอมหรือ..ยังงั้นฉันจะต้องเข้าไปช่วยนางศรีทองออกมาให้ได้”

“นางศรีทองนี่มันทำบุญมาคินะ ใครๆ ก็รัก”

“อิจฉาล่ะสิ”

“อิจฉาทำไม มันน้องสาวฉัน ฉันดีใจแทนต่างหาก”

“นี่หยุดพูดมั่งก็ได้นะ บางทีอาจจะช่วยให้คูดี มีเสน่ห์ขึ้นมาบ้าง”

“ผีนางเอกเข้าหรือเปล่า..อ้อ ผัวคงอบรมมาคินะ เกอย่างนี้แหละเขาถึงได้ว่ากันว่า ความรักสร้างโลก”

“คนอื่นใครๆ เขาก็มีคู่กันหมดแล้ว”

“หนูดีใจด้วยนะคะ เรื่องพี่ทวน...ต่อไปพี่มาจะได้เลิกเป็น โสดกับเขาซะที”

“จะทุกข์จะสุขหรือล้มเหลวกับความรักสักทีครั้ง จั้นก็รับมันได้อยู่แล้ว”

“คะ พี่มา หนูจะพยายามคิดอย่างนั้น อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิตหนูก็ยังได้รู้จักความรักกับเขา”

“ก๊ีบ (ทอม) ถูกลากไปข่มขืนอย่างโหดเหี้ยม”

“คิดให้คินะลูก การแต่งงานมันไม่ได้หมายความว่าเขาจะมั่นคงกับลูกตลอดไปนะ..บางทีลูกอาจจะเข้าใจกว่านี้ด้วยซ้ำ ถ้าเขายังไม่เลิกทำตัวเสเพลแบบนี้”

“ไม่เป็นไรหรอกนะ ผู้ชายไม่สึกไม่ห่ออะไร จริงไหมทวน”

“คำ...รับรองว่าฉัน ไม่ให้คุณรอแน่ๆ จั้นก็แก่แล้วเหมือนกันนี่คะ”

“แสดงความเสียใจด้วยนะคะคุณอาภาที่ไม่ได้เป็นเจ้าสาว”

“หน้าด้าน ผู้ชายเขาไม่ต้องการยังมีหน้ามาต่อแยะอีก”

“เธอ ไม่มีปัญหาหาผัวแล้วไซ้ไหม ต้องมาแย่งผัวชาวบ้าน”

“แล้วไม่ต้องกลัวหรอกนะว่าจะมีใครมาจับฉัน ไม่มีใครทนปากฉันได้นานเหมือนคุณหรอกนะ”
 “เลือดเนื้อเชื้อไขของแก...คุณแกมันให้ดิเถอะ อีกหน่อยแกอาจจะได้ฟังพามันก็ได้”
 “เราจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยกันนะมา”
 “ฉันก็หวังว่ามันจะเป็นอย่างนั้น..สาวใหญ่หันไปสบตากับทวนอย่างมีความสุข”
 “แหม เคี้ยวนี้ พูดคำว่าตัวเต็มปากเต็มคำเลยนะพี่มา..ไม่อายผีสงเทวดามั่งหรือไง”
 “ผมจะแต่งงานกับคุณ เราจะไปจดทะเบียนกัน ลูกของเราจะได้มีพ่อมีแม่ เราจะได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ซะที”

ในบทละครโทรทัศน์นางมาร

“เธอ โกรธแค้นภาคย์เพราะมันไม่ได้รักเธอ ໄ໓໓໓.. โสมาลี”
 “ของอย่างนี้ให้ผู้หญิงรู้ไม่ได้หรอก”
 “ฉันยอมแลกทุกอย่างเพียงแต่เธอจะปล่อยภาคย์ไป ได้โปรดอย่าทำอะไรเค้าเลย”
 “จะให้ฉันอยู่เฉยๆ ปล่อยให้สามิฉันทั้งคนไม่มีสติสัมปชัญญะอย่างนี้ได้ยังไง”
 “ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ฉันต้องให้ความรักและดูแลเจจจรัส คุณแม่ ผู้หญิงสองคนนี่เท่านั้นที่รักลูกมากที่สุด โดยเฉพาะแม่ของคุณ เขาทำหน้าที่เมียที่ดีของพ่อมาตลอด พ่อทำไม่ดีกับเขาไว้มาก ฝากบอกแม่ด้วยว่าพ่อขอ อโหสิ”
 “หลังจากผ่านเหตุการณ์ร้ายๆ ตอนนี้ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข และกำลังจะมีลูกด้วยกัน..” (จบบริบูรณ์)

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องบ้านทรายทอง

“ผมปรารถนาจะให้แกก้าวไปให้ไกลกว่าที่ผู้หญิงไทยเราเป็นอยู่ทุกวันนี้ มารดาของเขาคคนหนึ่งแล้วที่เกือบจะไม่ได้รับการศึกษาอะไรเลย เขามีแต่ความรัก ความซื่อสัตย์ และรู้แต่เรื่องกิจการบ้านเรือนเหมือนเมียชาวบ้านทั่วไป”
 “แกเป็นคนอย่างนั้นเอง คุณหญิงใหญ่เวลาคุรารกับไฟไหม้ป่า”
 “ท่านไม่ใคร่เหมือนธรรมดา ระเบียบจัดและเข้มงวด”
 “คุณหญิงใหญ่ครั้งหนึ่งเธอเป็นสาวสวยงามกว่าคุณหญิงน้อง แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นคนคุ่มคิคุ้มร้าย”
 “เครื่องประดับโดยมากเป็นของสมัยเก่า มิน่าเล่าเจ้าของห้องแก่คร่ำเป็นสาวที่นทีก สติวิปลาสอย่างน่าเศร้าใจ”
 “อย่างหญิงเล็ก ผมไม่เคยเห็นแกทำอะไรตั้งแต่กลับมา มัวแต่สนใจเรื่องการเมือง คอร์รัปชั่น คนไหนซ้าย คนไหนขวา มันไม่ใช่ธุระของผู้หญิง ผู้หญิงควรดูแลให้คนในบ้านมีความสุข”
 “ความจริงมันไม่ใช่ธุระปะปั้งอะไรของผู้ชาย ผมกระดากใจเหมือนกัน”
 “คุณหญิงใหญ่รู้เรื่องนี้ไหม ทำไมไม่เล่าให้เธอฟัง คุณหญิงใหญ่นะ ใครๆ หว่าเธอคุ่มคิคุ้มร้าย แต่สำหรับหนู ป้ารู้ว่าเธอไม่เกลียดชังหรอก จะเป็นบ้างก็เพราะอารมณ์พลุ่งพล่านบางเวลาน่าเห็นใจ”

“ผู้หญิงที่ผิดหวังเรื่องรักๆ มักจะขี้อิจฉา แรกทีเดียวอาจนึกว่าแม่รักมากกว่า สองอิจฉาว่าจะได้แต่งงาน...”

“หึง ขี้อิจฉา ผู้หญิงเป็นเสียอย่างนี้”

“บ้านทรายทองจะได้ไม่มีผู้หญิงที่นทิกแต่เพียงคนเดียว ต่อไปจะได้มีสองคน”

“คุ้มดีคุ้มร้ายตั้งแต่ไหนแต่ไรอย่างนี้มานานแล้ว ไม่รู้จักหายสักที”

“ภราดาเขาชอบผู้หญิงอีกแบบหนึ่ง โอ๊ย! พิถีพิถันมากจะตาย”

“อย่าคิดอะไรมาก ควรคิดว่าทุกสิ่งเป็นไปตามวิถีของมัน จะได้สบายใจ”

“แม่ขอร้องให้ลูกนึกถึงแม่ แม่แก่แล้ว แม่อยากให้ลูกเป็นปึกแผ่น”

“พจมานเป็นกุลสตรีที่น่ารัก ถ้าได้ผู้หญิงอย่างนี้ไปเป็นภรรยา พจมานคงจะดูแลกิจการงานของเขาทั้งหมดได้”

“ป่าเห็นมาหลายรายแล้วเมียไม่ได้เรื่อง อะไรๆ มันก็วอดวายไปหมด”

“หยิ่งและทะนงตัว คุณหญิงใหญ่จนบัดนี้เป็นสาวแก่ ไม่ยอมแต่งงาน เพราะอะไร”

“น่าเกลียดหรือกลัวใครครหานินทานั้นไม่ใช่ปัญหาสำคัญ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ใจเรา อะไรจะมายิ่งใหญ่ไปกว่า”

“ฉันรู้สึกเห็นใจทุกคนที่มีความรัก และอยากจะทำมือเข้ามาช่วยเขาเหล่านั้นประสบความสำเร็จ เพราะฉันเป็นคนที่ยังมีชีวิต ไม่มีโอกาสอีกแล้วในเรื่องเหล่านั้น”

“เราจะมาวิ่งเล่นแก้อาเจียงกันความรักนั้นไม่ได้ ทีหลังจะต้องเศร้าไปจนแก่ตาย...”

ในบทละครโทรทัศน์บ้านสาวโสด

“ไม่มีอะไรน่าห่วงเลยขา เป็นผู้หญิงสาวโสดทั้งบ้าน ปลอดภัย ไร้กังวล”

“อภิรัฐเล่าถึงความเต็มและเขียวของครอบครัวนี้ให้ทั้งสองฟัง”

“คุณใหญ่มีอาการสงสารอยู่เหมือนกัน แต่ความเต็มมีมากกว่า บอกว่าที่นี่เป็นบ้านสาวโสด ไม่อยากให้ผู้ชายมาอยู่ด้วย”

“คุณใหญ่นอกจากจะจัดการเรื่องทุกอย่างในบ้านแล้ว เธอก็ยังเข้าก็เข้าการจัดการกับน้องๆ จนพากันเบื่อหน่าย.....”

“คุณใหญ่ก็เซบบรม เรียกว่าใช้งานไม่ได้ทั้งบ้าน อันที่จริงไม่น่าถามทุกอย่างมันก็ตอบอยู่ในตัวของมันเอง”

“ตอบอะไรครับ...”

“ก็อายุปุ่นนี้แล้ว ถ้าสวยละก็ทำไ้มยัง ไม่มีใครมาขอแต่งงาน”

“สมศรีนั่งมอเตอร์ไซด์หน้าปากซอย บอกคนขับว่าไปบ้านสาวโสด คนขับมอเตอร์ไซด์รู้ทันที่ว่าบ้านหลังไหน...”

“มีเพียงเหตุผลเดียวเท่านั้นแหละที่จะขวางฉันไม่ให้จับคุณกลางเป็นเมียได้...เหตุผลคือว่าคุณกลางเป็นทอม”

“แต่ก็ขี้ปลิ้นหมคคูด ถึงต้องไปอาศัยบ้านยายทะเลนั่น”

“ซูลีมาคุณวางให้บอกว่าชะตาของบ้านเปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะผู้ชายสามคนจะเป็นผู้ที่ทำให้บ้านหลังนี้มีสีสันมากขึ้น”

“คุณใหญ่มีอาการ โม โหขึ้นมาอย่าง ไม่มีสาเหตุบนว่าน้องสาวคุณใหญ่ สมศรีมองคุณใหญ่แล้วรู้สึกแปลกๆ”

“กลางไม่โชเค็ๆ นะคะพี่ใหญ่ อีกร้อยอย่างของกลางสมศรีที่จะมีใครสักคนมาตั้งนานแล้ว”

“ฉันกับยายเล็กไม่เคยทำอะไรเสื่อมเสีย สิ่งที่คุณสอนเธอ เกี่ยวกับเธอก็เพื่อทำให้เธอเป็นผู้หญิงที่มีค่ามีราคา คำว่ากุลสตรีมัน ไม่มีค่าสำหรับเธอบ้างหรือยายกลาง”

“คำว่ากุลสตรีที่ต้องแลกด้วยอิสระนั้นนะเธอคะ ไม่เอาด้วยหรอกค่ะ สิทธิในการเลือกไม่ได้มีแค่เฉพาะผู้ชายเท่านั้นนะคะ...ผู้หญิงต่างหากที่มีอำนาจในการเลือกอยู่เต็มมือ เสน่ห์ของผู้หญิงใจคะ กลางไม่เก็บเอาความได้เปรียบของกลางจนตายไปกับตัวเองหรอกค่ะ”

“คิดอย่างนี้เอง มิน่า ความรักของเธอมันถึงไม่เคยจบลงด้วยการแต่งงาน”

“มันไม่เหมาะสมที่ผู้ชายสามคนจะมาอาศัยอยู่ที่บ้านที่มีแต่ผู้หญิงแบบนี้ ใครรู้เข้าจะ โคนนินทาเอาได้”

“คำนิทานแปลว่าพูดลับหลัง ถ้าเธอรู้เขาก็ไม่เรียกว่านินทาแล้วล่ะ”

“แล้วจะต้องมานั่งพะวงกับสิ่งที่เราไม่ได้ยื่นทำไม่ละคะ ก็ถ้าเราไม่ได้ยื่นก็ถือเสียว่ามัน ไม่มีก็แล้วกัน”

“ตั้งแต่หล่อนเข้ามาอยู่ในบ้านนี้ ความรักที่มันเคยแห้งเหี่ยวอบเฉยมันก็เบ่งบานอู้ฟู”

“คุณใหญ่มองน้องสาวอย่างอิจฉา อยากให้อภิชาติหึงหวงตัวเองบ้าง”

“รักคนสวยที่สวยสง่างาม แถมยังโตมานาน นานมากแล้ว”

“อายุยังน้อย ทำไมต้องแต่งตัวโป๊จัง..”

“ปกติเป็นอย่างนั้นนี่ แกก็เห็น เรื่องนี้แปลก..แปลกมาก แปลกที่สุด คุณใหญ่ยอมจ่ายเงิน ใดๆ ที่ไม่จำเป็นต้องจ่ายตั้งสามแสน เกิดอะไรขึ้นวะเนี่ย”

“หนังหย่อน สามีหึงอย่างป่า เห็นตุ๊กแกแล้วยังเสียว แล้วอย่างฉันเนี่ย หนังสือๆ ไม่เสียวก็อัสจรรยัปะป่า”

“ในเมื่อคุณมาดี เข้าทางตรอกออกทางประตู บ้านสาวโสคยินคิดต้อนรับเสมอ..ตราบโคที่พระอาทิตย์ยังลอยอยู่บนฟ้า แต่พระอาทิตย์ลับฟ้าไปเมื่อไหร่ ต้องขอโทษด้วยที่บ้านสาวโสคจะไม่ต้อนรับผู้ชาย”

“สีหน้าคุณใหญ่นึกสะท้อนใจที่ตัวเอง ไม่มีใครมารักและห่วงใยบ้าง”

“ลาก ยศ เงินทอง จะมีกินมิใช่ไปตลอดชีวิต”

“ตอนนี้ก็มีอยู่แล้ว...แล้ว...เรื่องความรัก”

“หนูทำตัวแบบที่คุณยายสอนเสมอมา แต่ทำไมหนูถึงไม่มีคนรักคะคุณยาย..หนูไม่ได้ทำอะไรผิดอะไรไหมคะยาย”

“คุณใหญ่เห็นอภิชาติสนใจคุณกลางอย่างเปิดเผยแล้วเศร้าใจ ทำไมไม่มีใครมาสนใจเธออย่างนี้บ้าง”

“คุณใหญ่ยิ่งเจ็บซ้ำ มองหน้าเขาแล้วเดินหนี คุณใหญ่เห็นแววตานั่นแล้วอยากให้มันเกิดขึ้นกับตัวเองบ้าง ก่อนที่จะหมุนตัวหลบตาเอาความในใจกลืนกลับเข้าไปในอก”

“สมศรีแปลกใจว่าทำไมคุณใหญ่จึงอารมณ์เสีย กลายเป็นคนที่ไม่มีเหตุผลไปเช่นนี้”

“โอย ใครจะไปรู้อารมณ์ละคะ สาวที่สนิทกับพรหมนั้น เลือกลงไปลงจะมาเอาแน่ไม่ได้หรอกคะ”

“ระยะหลังมานี้คุณใหญ่แกดูหงุดหงิดผิดไปนะ อาการแบบนี้มันต้องมีสิ่งเร้าแฝงมากระตุ้น”

“แล้วที่นี้ก็โดนคุณกลางย้อนเรื่องคุณใหญ่ไม่มีใครมาจีบอะไรทำนองนี้ละคะ”

“เป็นไปได้ไหมคะว่า คุณใหญ่แก่สนิทกับใครไม่มีใครมารัก พอเห็นน้องๆ ที่เป็นโสดมาด้วยกันมีคนมารักก็เลยน้อยใจ...อารมณ์เสีย พาลน้อง”

“ซักร้อยรู้เสียแล้วสิว่า ถ้าคุณใหญ่เลิกสนิทกับฉันมันจะเป็นยังไง”

“ของอย่างนี้กรรมใครกรรมมัน ยิ่งกว่านั้นการส่งเสริมให้คนเรารักกันก็จะเป็นบุญบารมีแก่ผู้ทำ ทำมากก็ได้บุญแห่งรักมาก ก็จะได้มีความรักดีกว่าทุกคน”

“แล้วคุณใหญ่ควรทำไ้กับคนที่ตัวเองรักสิคะ”

“อ้อ..ไม่ยาก บอกเขาไปเลยเขาจะได้อยู่ ไม่บอกด้วยคำพูดก็บอกด้วยการกระทำก็ได้ อย่าไปอาย อย่าไปเก็บไว้ อึดอัด”

“ซุติเห็นจึงบอกให้คุณใหญ่เลิกแต่งตัวแบบ โบราณ ทำตัวให้เช่กซ์ขึ้นบ้าง”

“แต่คุณกลางคิดกับเขาได้แค่ระดับหนึ่งเท่านั้น เพราะคิดอยู่ที่เขามีครอบครัวแล้ว”

“ประเวศเดินเข้ามาออกคุณใหญ่ คุณใหญ่สะดุ้งวาบ ไม่เคยถูกใครทำอย่างนี้มาก่อน”

“ถ้าจะไปไหนก็ไปกับฉัน หรือไม่ก็ไปกับคุณบรรทัด จนกว่าอายุเล็กจะตกลงแต่งงานกับเขา”

“หัวอ่อนอย่างเธอต้องมีผู้ใหญ่อุแ..พี่ดูแล้วไม่เห็นมีใครเหมาะสมเท่าคุณบรรทัด”

“คุณใหญ่มองอภิชาติด้วยสายตาดอบอูน รู้สึกดีที่มีผู้นำทางชีวิต”

“ใหญ่ไม่เคยเอาปัญหามาปรึกษาใครมาก่อนเลย ตลอดเวลาที่ผ่านมารั้งนี้เป็นครั้งแรก”

“ทั้งคุณใหญ่และคุณกลางถูกสองหนุ่มบอกรักและขอแต่งงาน ได้กลับมาชื่นมื่นมีความสุขกันดีแล้ว”

“เรื่องจบลงด้วยความ happy ending ทั้งสามคู่”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องบุญรอด

“วิฟังแม่นะ..แม่ทำทุกอย่างเพื่อลูก แม่อยากให้ลูกได้คนที่รักลูก เป็นห่วงเป็นใย เป็นผู้ใหญ่ ปกป้องลูกแม่ได้”

“แกแต่งงาน ไปอยู่กับเขาเถอะ แกเหนื่อยมามากแล้ว เห็นแก่ความสุขของตัวเองเสียบ้างซิ”

“อย่างฉันเนี่ยะจะมีคนมาจริงใจ แล้วก็ขอแต่งงาน ฉันว่ามีแต่จะเห็นเป็นเมียเจ้านะซิ ดูสภาพฉันซะก่อน”

บทละครโทรทัศน์พี่ยักษ์วัย 6 แผ่นดิน

“พิลึกคน แ่ได้ฟังกิตติศัพท์ดอกเตอร์คนนี้ ผมก็สยองแล้ว ใครเป็นลูกเมียคนนอน ไม่หลับทุกคืน”

“คุณทำให้ผมนึกถึงแอนนา...เมียของผม เธอคอยดูแลผมอย่างที่คุณทำ”

“เธอทำเพราะว่าเธอเป็นเมียคุณ”

“สำหรับพวกเรา..องค์กรต้องอยู่เหนือครอบครัวเหนือความรัก เหนือสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต”

“แต่เราเป็นมนุษย์นะคะพ่อ มีเลือดมีเนื้อ มีความรู้สึก มีหัวใจที่จะรัก”

“บ๊ายที่สุด ความรักกำลังทำให้คุณตาบอด คุณรู้มั๊ยฮัลวิน ผมผิดหวังจริงๆ”

“แต่ชีวิตเป็นของเรานะคะ ไม่ได้เป็นทาสของใครทั้งนั้น”

“คุณคงรู้ว่าสำหรับผม หน้าที่มาก่อนเรื่องอื่นเสมอ ผมไม่มีทางจะเอาเรื่องความรักมาทำให้เสียงานเด็ดขาด”

“เคนซิโร่แต่งงานกับ โยริและมีลูกน่ารักด้วยกัน 3 คน”

“โจแหวกกลับไปทำงานอยู่ในหน่วยข่าวกรองของฮ่องกง และครองตัวเป็น โสดตลอดชีวิต”

ในบทละครโทรทัศน์ไฟสีเงิน

“อย่าโกรธซิ แคंपุคเล่นนิกเดียวเอง โธ่เฮีย สงสัยไม่เคย..เวอร์จิ้น ยังเวอร์จิ้นอยู่หรือ”

“ถึงเขาไม่ถอนหมั้น พ่อก็ไม่ยอมให้ลูกแต่งงานกับคนแบบนั้นหรอก ทุกอย่างมันจบแล้ว”

“เธอรู้มั๊ยเดี๋ยวนี้บรรดาเมียนี้ เมียเก็บ มันจบโทจบนอกกันแล้วนะ แถมยังดูแลตัวเองได้อีก ไม่ต้องให้ผู้ชายเลี้ยงเงินเรามา นั่งงอมืองอเท้ารอเงินอย่างเดี๋ยวลูกวันคงหมดค่าหรอก”

“ในเมื่อรู้อย่างนี้แล้ว ทำไมไม่เลิกกับคุณสินธุเลยล่ะ แล้วออกมาทำงานหาเลี้ยงตัวเอง จะได้ไม่ต้องมารู้สึกว่าคุณคือยาคู่”

“เธอไม่เข้าใจหรอกกุด ฉันไม่เคยมีครอบครัวที่อบอุ่น”

“อย่าให้ฉันต้องพบใครอีกเลย ฉันขออยู่คนเดียวดีกว่า”

“ทำไมนะ คุณอุทัยต้องไปเลือกผู้หญิงอย่างนี้มาอยู่ด้วย”

“ทุกวันนี้คุณอุทัยก็ลุ่มใจอยู่เหมือนกันที่เห็นหนูมุกเอาผู้ชายมานอนในบ้านแบบนี้ หนูมุกก็ไม่ต้องทำอะไรกลายเป็นคนแบบนี้ไปได้”

“พิมพารักสินธุอยู่แล้วจึงตัดสินใจตอบรับการแต่งงานของสินธุทันที”

“เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่นะ ทำไมถึงด่วนตัดสินใจแบบนี้”

“จะให้ศึกษากันไปจนแก่หรืออย่างไรคะป้า”

“สวยๆ แบบนี้อย่าปล่อยให้มันเบ่งบานจนเฉาตายนะ มันน่าเสียดาย”

“คุณเป็นผู้หญิงที่น่าสนใจมาก..รู้มั๊ย มีแฟนแล้วหรือยัง”

“ไม่มีทาง พิมไม่ยอมให้ใครแย่งพี่ไปจากพิมเป็นอันขาด”

“ถึงแม้ตำแหน่งสาวเสิร์ฟจะไม่ว่างแต่ผมมีตำแหน่งอื่นเสนอให้ คุณกอบกุลสนใจมั๊ยครับ..มาเป็นเลขาผม”

“เอ่อจริงนะ...แล้วตอนนี้แม่ก็แก่เกินกว่าจะหาหัวใหม่ได้แล้วด้วย”

“เธอไม่ต้องมาแก้ตัวเลยหน้าตาและท่าทีของเธอมันบ่งบอกอยู่แล้วว่ากระหายผู้ชายขนาดไหน”

“ผู้ชายฉลาดๆ เขาไม่แต่งงานกับแกหรอก”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องมนต์รักกอสูร

“ช่วยพาเง็กมาที่บ้านพ่อเลี้ยงทรงยศ ช่วยก็บอกสอนลูกเกี่ยวกับการทำตัวเป็นภรรยาที่ดีของพ่อเลี้ยง”

“เดือนก็แค่อยากใช้ชีวิตอยู่กับคนที่เดือนรักเป็นครอบครัวเล็กๆ เท่านั้นก็พอแล้วค่ะ”

“คุณเดือนนิสัยผิดกับครูกานดาอย่างฟ้ากับดิน คุณครูอ่อนโยน ใจดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจงามอย่างกับนางฟ้า ไม่รู้เป็นพี่น้องกันภาษาอะไร”

“ผมว่าคุณเลิกแสร้งโกหกเสียทีเถอะ พอที่ ผมขอร้อง”

“เอาไว้วางๆ ป้าเดือนจะซักให้แน่ ตอนนี้อย่างมากเลย ไม่ค่อยมีเวลา”

“เอาเงินไปซื้อของกินก่อนเถอะ ไป แล้วป้าเดือนทำธุระเสร็จจะซื้อของขอมามาฝากนะ”

“คนอย่างคุณไม่เคยรักใครจริง รักแต่ตัวเอง”

“เทิดทำไม่ถึงได้ไม่ให้ออกาสเดือน”

“ผมก็ทำกับข้าว ซักผ้า ทำงานบ้าน หน้าที่ที่คุณบอกว่าจะรับผิดชอบเองไง”

“ผู้หญิงอย่างหล่อนจะไปเป็นลูกสะใภ้บ้านใครเขาได้ ไม่มีใครเขาเอาไปทำพิธีทำพันธุ์หรอก ชั้นจะบอกให้เอาบุญ แล้วอย่ามายุ่งเกี่ยวกับลูกชายชั้นอีกนะ ที่นี้ไม่ต้อนรับผู้หญิงอย่างหล่อน”

“เดือนใจกลายเป็นคนปากร้าย คำกราดคน โน้นคนนี่ไปทั่ว ใครๆ ทำอะไรให้ก็ไม่ถูกใจไปเสียหมด ไม่มีใครเข้าหน้าคิดเลยซักคน”

“เดือนใจไม่ยอมทำอาหาร เธอไม่สนใจว่าหลานจะมีความเป็นอยู่อย่างไร ขอให้ตัวเองสบายไว้ก่อน”

“หอมอยากจะทำไปหานันท์ แต่กลัวเจอเดือนใจ กลัวปากร้ายๆ แล้วอดใจไม่ไหวจะเกิดเรื่องราวใหญ่โต”

“หอมพูดว่าเดือนใจกับกานดานิสัยต่างกันมาก กานดานิสัยคล้ายน้ำผึ้ง”

“เดือนใจตื่นนอนขึ้นมาเกือบเที่ยง ส่งเสียงดังมากก่อนตัว”

“นันท์มีความสุขทุกครั้งเวลาอยู่กับน้ำผึ้ง เธอดูแลเอาใจใส่นันท์เป็นอย่างดี ทำให้นันท์ไม่อยากกลับบ้าน อยากอยู่กับน้ำผึ้ง เธอก็ยินดี”

“ดีใจจังค่ะที่คุณเดือนได้แต่งงานเป็นเรื่องเป็นราวซะที ซ้ำๆ ได้พริ้งแถมงามเหมือนกันนะ”

“เทอดดีลูก น้ำผึ้งเอาตัวเข้ารับแรงดีจากไม้เรียวแทน ทุกคนตกใจไม่คิดว่าน้ำผึ้งจะรักนันท์มากขนาดนี้”

“นันท์คะ โทณเรียกน้ำผึ้งว่า..แม่ น้ำผึ้ง”

“น้ำผึ้งกับนันท์ผัวเข้าหากัน กอดกันร้องไห้ด้วยความรักและผูกพัน”

“จิตรีและแหม่มมาหาเดือนใจ ด้วยความรักระหว่างแม่ลูกมากมายเหลือคณานับ”

บทละครโทรทัศน์มหาเฮง

“บอกแล้วไงว่า..ต่อมโม โหมันตัน..นงนี่เหมาะสำหรับเลี้ยงเอาไว้เฝ้าบ้าน..อย่างอื่นอย่าไปยุ่งกับมัน”

“เธอยังสาวยังแสด ยังมีอนาคต อย่าได้มายุ่งกับผัวคนอื่นเขา ถ้าไม่อยากเดือดร้อน”

“ผมเข้าใจ..คุณอย่าไปถือสาเรียมเขาเลย..เห็นอย่างนั้น แต่จิตใจดี ไม่มีอะไร”

“น้ำโถมเป็นผู้หญิง..อยู่บ้านคนเดียว..ระวังโจรขึ้นบ้าน มันจะข่มขืนแถมอีกไม่รู้ละ..น้ำโถมอาจจะชอบก็ได้..จะได้ลงจากคานเสียที”

“ลุงฮวดไม่ต้องเป็นห่วงหรอก..เริ่มจะดูแลเพิ่มหา..จะพยายามหาเมียดีๆ ให้”

“แล้วที่คบกันนะ มันไม่จำเป็นต้องลงเอยด้วยการแต่งงานด้วย..สุดท้ายใครเสีย ก็ผู้หญิงเราอีกตามเคย”

“ถูกแกว้ยยันหนักแน่น เพราะแม้ร่างกายจะเป็นชาย แต่ใจของเธอเป็นหญิงแท้ร้อยเปอร์เซ็นต์”

“ผู้หญิงอะไรให้ทำมาหาผู้ชายถึงบ้าน เห็นเขาไม่สนยังอุตสาห์มาตามดื้อ”

“มาช่วยกันดูผู้หญิง ไม่มียางอาย มาดูกันให้หมดทั้งหมดหมู่บ้านเลย นี่ นั่งคนนี่ละ หัวหูดูสารรูปไม่ได้ คิดจะจับผู้ชายจนออกนอกหน้า”

“อาชีพนี้มันไม่เหมาะกับผู้หญิง”

“ในโลกนี้มีอะไรบ้างที่ผู้หญิงทำไม่ได้ เป็นประธานาธิบดี เป็นนายกรัฐมนตรี เขายังเป็นกันแล้วเลย”

“เฮ้ย ไม่มีอะไรหรอก ไอ้เริ่มมันมีใบหน้าและท่าทางเป็นอาวุธ”

“ถึงจะเก่ง จะเนี้ยง ใจเริ่มก็เป็นผู้หญิง...ฉันเป็นทอม..ทอมมันก็คือผู้หญิงนั่นแหละหรือเริ่มจะปฏิเสธ”

“บุ่มแบ่งรับแบ่งสู้ เพราะต้องการผู้ชายที่สมบูรณ์แบบเป็นลู่วิด”

“พี่อายุมากพอสมควรแล้ว อยากจะเป็นฝั่งเป็นฝาเสียที”

“พี่รู้ว่าเริ่มดูแลตัวเองได้ แต่ถ้ามีพี่ช่วยจะไม่ดีกว่าหรือ”

บทละครโทรทัศน์รวมพลคนใจ

“วิชา..พี่สาวคนโต สาวแก่ โสค มีความภูมิใจในความเป็นผู้ดีเก่าและคงรักษาเอกลักษณ์ความเป็นผู้ดีเอาไว้”

“ประภัสสร..น้องสาว สดใส ร่าเริง น่ารัก มีนิสัยต่างจากพี่สาวอย่างสิ้นเชิง เป็นคนพูดจาไพเราะ อ่อนหวาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจต่อทุกๆ คน ไม่ถือชนชั้นจึงเป็นที่รักใคร่ของทุกคน”

“แปลกนะพี่น้องกัน นิสัยไม่เห็นเหมือนกัน คนพี่โดนผู้ชายทิ้งเลยเจ็ดผู้ชาย ถึงได้ไม่มีแฟนจนป่านนี้”

“แต่ฉันว่า พี่นะเตรียมใจไว้เถอะ พี่ก็รู้จักยั่วบรรณดี ฉันว่ายัง ไงๆ มันก็ต้องเอาพี่แมนทำผัวแน่ที่ซู้ด”

“ก็ปากอย่างนี้จะเอาไว้ทำไมวะ มีแต่คนโง่เท่านั้นที่มันเอาไว้ทำเมีย”

“ถ้านั่งดำเียนสวยละก็ มันก็คงได้ลงเอยกับ ไอ้คนแก่วันนานแล้ว..แต่ความดีของมันก็เอาชนะใจไอ้คนแก่วันได้”

บทละครโทรทัศน์รอยรักรอยอดีต

“พระยาอภัยรามจะจัดการเลี้ยงฉลองเพื่อให้ภูมิได้หาแม่หญิงดีๆ และเพียบพร้อมมาเป็นคู่”

“พี่อยากจะทำปกป้องแม่เดือนไปตลอดชีวิตของพี่..จะได้มีชัย”

“ไม่ว่าชาตินี้หรือชาติไหนเขาก็จะรักเธอคนเดียวตลอดไป”

“จำไว้นะว่าเราต้องได้กลับมาพบและอยู่ด้วยกันอีก”

“ตามดวงชะตา หมอคูทนายว่าดวงของเอมอร ไม่มีเนื้อคู่..ทำเอาเธอเศร้าไปเหมือนกัน”

บทละครโทรทัศน์รักเกิดในตลาดสด

“ไอ้ที่ไม่ยอมกินข้าวแกงเนี่ยเพราะมันเค็ม ไม่รู้จะเก็บเงินเก็บทองไปทำไม อยู่มาจนปุ่นนี้แล้ว ยังหาตัวไม่ได้”

“เดี๋ยวสิแม่ทวิ ฉันมีเรื่องจะเล่าทำให้ฟังนะ... ได้ยินอย่างนั้น แม่ทวิกี่จะงักตาโต ปรากฏเข้ามาฟังทันที เนื่องจากเป็นคนที่ชอบฟังเรื่องชาวบ้านเป็นอย่างยิ่ง”

“กลับบ้านก็มาแอน นอนก็ตื่นจนตะวัน โค้ง พอผลอกก็แหวกหายๆ โน่น ไปกึ่งเหล่าเข้าบ่อน มีผัวอย่างนี้นั่นกลุ่มใจนะ”

“กลุ่มนั้นก็เล็กๆ กับมันไปเลย หาตัวใหม่..หน้อย พุดคินะมึง บ่นให้ฟังหน่อยเดี๋ยว ยูให้กูเลิกกับผัวซะแล้ว”

“คนที่อ้วหาให้เนี่ย เขาดีพร้อมทุกอย่าง”

“ซิวเอ็งสนใจต้องมากจนถึงขนาดยอมไปเสียเงินทำตาสองชั้น และเสริมคิ้วด้วยหวังว่าความสวยนั้นจะช่วยทำให้ต้องหันมามองตนบ้าง”

“คนเก่งเขาต้องช่วยเมียทำมาหากินเว้ย ไม่ใช่เกาะเมียกินอย่างนี้”

“แล้วนี่มาดูอะไร ผัวเมียทะเลาะกันนี่มันสนุกหรือ ไม่เคยเห็นรีใจ ไปๆ”

“อย่างอาจาดรงค์เนี่ย อีน่ารัก พร้อมทุกอย่าง แต่งไปลือก็ไม่ลำบาก เคี้ยวกับแม่ก็มีความสุข ไม่อายชาวบ้านเขา”

“ผู้หญิงอะไรมาลอยหน้าลอยตาจับผู้ชาย อีไม่มียางอายุเลขนา ทำตัว ไม่มีคุณค่า ลืออย่าได้เอาเป็นเยี่ยงอย่างนะอาทิมลั้ง”

“แกก็พริบปากคนเดียววะสิ ไอ้พวกนี้มัน ไม่ยอมให้ฉันขึ้นฟรีๆ หรือ..จันทร์หอมบ่นอย่างน้อยใจที่สวยน้อยกว่ากำไล จึงไม่มีใครสนใจตนเองเลย”

“เหล่าไม่กิน บุหรี่ไม่สูบ การพนันไม่เล่น ขยันขันแข็งอีกต่างหาก ผู้หญิงที่ไหนก็อยากได้แก่เป็นแฟนทั้งนั้นแหละ”

“ผู้หญิงอย่างนี้ไม่ไหว วันๆ เอาแต่แต่งตัวสวย งานบ้านการเรือนไม่กระดิกหรือ ใครได้เป็นเมียก็ช่วยทั้งชาติ”

“ไอ้ชีวิตคู่นี้มัน ไม่สนุกเลยนะ คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า แกต้องเลือกให้มันดีๆ นะต้อง”

“อาทิมลั้งอีขยัน ค้าขายเก่ง อ้วอยากได้อีมาเป็นลูกสะใภ้”

“พ่อแม่แอบชมต้องว่าเข้าใจเลือกผู้หญิงมาเป็นว่าที่ลูกสะใภ้”

“กิมลั้ง ได้ฝึกทำกับข้าว เพราะ ไม่อยากให้ต้องว่าเอาได้ ที่เธอทำอะไร ไม่เป็นเลย”

“แม่คุณคงอยากให้ลูกสาวได้แต่งงานกับคนมีฐานะดีๆ ไม่อยากเห็นลูกต้องไปตระกำลำบากนะ”

“อ้วไม่มีวันแต่งงานกับพี่รงค์ อ้วจะแต่งงานกับคนที่อ้วรักเท่านั้น ชีวิตอ้วมันก็ต้องเป็นของอ้ว”

“อ้วหวังคืออยากให้อ้วได้แต่งงานกับคนดีๆ มีฐานะ อีจะ ใดไม่ลำบาก”

“อ้วเย็นไม่ไหวแล้ว มีลูกสาวเหมือนมีตัวมอยู่หน้าบ้าน ทำไมอ้วไม่ทำตัวดีๆ ทำไมอ้วไม่เชื่อฟังอ้ว”

“ฉันไม่รวยเหมือนอาจาดรงค์ แต่ฉันก็มีสิทธิที่จะรัก คนจนมันก็มีหัวใจนะพี่”

“เฮ้ย จะรักใครชอบใครก็ตามใจเถอะวะ ฉันไม่อยากยุ่งเท่าไรหรอก ให้อีเรื่องความรักเนี่ย”

“มันหาว่าฉันเป็นอีตัวข้างถนน เป็นผู้หญิงไม่ดี วันๆ เอาแต่ขี้ผู้ชาย วิ่งไล่ตามผู้ชาย และยังพูดว่าพี่เบิ้มนะ โง่มากที่คิดว่าเธอไปเป็นแฟน”

“เบิ้มตัดสินใจว่าจะผูกคิมกลับมาให้เพื่อนๆ รุมข่มขืนเพื่อเป็นการล้างอาย”

“อาทิมั้ง ลือแต่งงานชีวิตลือต้องเปลี่ยนไป ลือต้องเป็นผู้ใหญ่ให้มากๆ อย่าคือรัน เอาแต่ใจนะลูก”

“หลังจากวันแต่งงาน ชีวิตที่ดำเนินไปแต่ละวันนั้น เป็นชีวิตที่ต้องกับคิมมั้งต่างก็บอกกันและกันว่า เป็นชีวิตที่มีความสุขที่สุด..” (จบบริบูรณ์)

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องรักต้องอ้วน

“สมัยนี้ผู้ชายหล่อๆ เป็นตุ๊ดเป็นแต้วเกือบทั้งประเทศแล้ว ขนาดพระยังเป็นเลยแก ไม่เคยอ่านข่าวหรือ”

“ชั้นเตือนไว้ก่อนนะ อย่ากินมากเดี๋ยวจะหาแฟนไม่ได้”

“ก็คิดดูสิ พี่หนักเกือบร้อยโล ยังมีผู้ชายมาหลงรัก..นี่มันเป็น โอกาสเดียวในชีวิตพี่แล้วนะ”

“ไม่มีผู้ชายคนไหนรักคนอ้วนอย่างชั้นหรอก มันน่าสมเพชจริงๆ”

ในบทละครโทรทัศน์รักนอกกรอบ

“ผมจะดูแลทราย หาเลี้ยงทราย ต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดีให้ได้”

“ทรายเชื่อค่ะ ว่าคลต้องเป็นได้แน่ๆ ทรายจะคอยให้กำลังใจนะคะ”

“คุณก็น่าจะรู้ว่าความรักมันเป็นเรื่องที่ฝืนใจกันไม่ได้ ดูอย่างคุณสิ ผมเป็นแค่เซลส์แมนจนๆ ไม่คู่ควรกับคุณซันนิก แต่คุณก็มาเลือกผม ทั้งๆ ที่ครอบครัวของคุณไม่เห็นด้วย เพราะอะไร ไม่ใช่เพราะความรักหรอกหรือ”

“มัน ไม่มีประโยชน์หรอกค่ะคุณพ่อ ถ้าต้องแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รักเรา สายขออยู่คนเดียวดีกว่าค่ะ”

“คุณเป็นผู้หญิงที่ใจร้ายที่สุดที่ผมเคยพบมาในชีวิต น่าได้แม่แต่ลูกของตัวเอง คนอย่างคุณไม่คู่ควรเป็นแม่ใครทั้งนั้น”

“ในเวลาที่ถูกเจ็บป่วยหรือเป็นทุกข์ที่สุด คนเดียวที่อยู่เคียงข้างลูกก็คือแม่คนเดียว”

“สายรักเค้าค่ะ ถึงเค้าจะไม่รักสายแต่สายก็จะรักเค้าตลอดไปค่ะ”

“ผมสัญญาว่าคุณจะมารับว่าจะเลี้ยงดูคุณสาย เลี้ยงดูอย่างดีที่สุด ผมจะปกป้องพวกเขาด้วยชีวิตของผมเองครับ คุณไม่ต้องห่วงนะครับ”

“คุณยอมเสียสละความต้องการของตัวเองแล้วทำเพื่อลูก ชัยชนะครั้งนี้เป็นชัยชนะที่งดงามที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมาเลยเชียวละ”

“มันเป็นหน้าที่ของผู้หญิงคนหนึ่งที่รักผู้ชายคนหนึ่งอย่างหมดหัวใจ”

ในบทละครโทรทัศน์ร้ายเคียดสา

- “ยังไงคุณหนักก็ต้องเป็นของควง ควงไม่ปล่อยให้มันจ๋ามันได้คุณหินไปครองหอรกคะแม่”
- “สมมติคิดว่าจะต้องได้งานทำ ต้องสร้างฐานะทุกสิ่งทุกอย่างให้ได้ก่อนจึงจะแต่งงาน”
- “แล้วคุณจะได้อะไร เกียรติยศชื่อเสียง แต่คุณไม่ได้ความรัก ความรักที่หล่อเลี้ยงจิตใจวิญญาณความเป็นมนุษย์”
- “มันเป็นเรื่องยากที่จะลืมเหตุการณ์ที่เกือบทำให้เธอต้องเสียความบริสุทธิ์ในครั้งนั้น”
- “วิวัฒน์ได้รู้จากควงกมลมาว่าลินินถูกข่มขืน แต่เมื่อมาถามลินิน ลินินกลับปฏิเสธ เขาจึงต้องมาหาความจริงกับพิมาน เพราะเขาถือเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญ”
- “ผู้หญิงถูกข่มขืนก็ไม่ใช่ความผิดของเธอ”
- “เพราะความรักสอนให้เธอเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นโดยแท้”
- “พ่อ ไม่ยอมให้เงินทนนันทมาแปดเปื้อนเรื่องฐัฐสาวเค็ดชขาด ยิ่งคนนั้นอยู่ในตำแหน่งเมียของพ่อจะ ต้องซื้อสัตย์..ถ้าขาดความซื่อสัตย์ก็อยู่ด้วยกันไม่ได้”
- “ควง ไม่ยอม..ควง ไม่ยอมรับแม่ที่มีฐัฐ”
- “ควงกมลมือเย็น เธอพลาด..พลาดถูกจับเห็นธาตุแท้ที่ไม่ใช่ผู้หญิงอ่อนแอ ชี้อาย...กลายเป็นผู้หญิง ร่านชั่วผู้ชาย”
- “ถึงจะ ได้ยินอย่างนั้น แต่ควงกมลก็ไม่มีความสุข เพราะสิ่งที่เธอต้องการนั้นคือความรักจากพิมาน แต่เมื่อ ไม่ได้ เธอก็ได้แค่รู้สึกทุกข์ทรมาน”
- “พ่อ ไม่เห็นลูกเป็นเด็กแล้ว..โตเป็นสาว แต่งงาน ได้แล้ว”
- “ไร้เคียดสาที่ไหน ร้ายเคียดสาละไมว่า แต่หินก็ยังอดสำหรับรายอยู่”
- “เธอยอมให้เขาเป็นเจ้าหัวใจ..เป็นเจ้าชีวิต..ทั้งวันนี้ วันหน้าและตลอดไป...” (จบบริบูรณ์)

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องวิวาทพาวุ่น

- “ตัวเอง ไม่ได้แต่งงาน ถึงได้ไม่อยากให้ใครเขาแต่ง อิจฉาไม่อยากให้คนอื่นเขามีความสุข จะได้ เหมือนตัวเอง ไซ้มีล่ะ”
- “ขอลาหน่อยนะแล้วในชีวิตเธอนะเคยมีผู้ชายแบบนี้ของตัวเองสักคนมั๊ย”
- “ไม่เชื่อก็อย่าเชื่อ ฉันก็ไม่คิดว่าผู้หญิงที่ไม่เคยมีแฟนมาก่อนอย่างเธอจะเข้าใจเรื่องนี้ได้หรอกนะ ถึง ได้ทีนทิก เอ๊ย เทียวทิกทักอะไร ไปเรื่อยเปื่อย จะบอกอะไร ให้ว่าฉันกับเค้า เรารักกัน”
- “นั่นสิคะ ทั้งสะอาด ทั้งบริสุทธิ์ ผุดผ่องและสูงส่ง สูงชะจนเริ่มจะเห็นแวว..ขึ้นคาน”
- “ก็ไหนคุณที่บอกว่าผู้หญิงอย่างฉันไม่ค้อยได้ใจผู้ชาย ได้ใจที่ก็น่าจะดีใจด้วยนี่คะ ไซ้ยังเจอตั้งสอง คน ถ้าโชคดีก็อาจจะไม่ต้องอยู่คนเดียวแบบนี้อีกต่อไป”
- “ยัยแก้ว ไม่ต้องมายุ่งเลยตัวเองไม่มีแฟนมาสู่ขอก็เลยอิจฉาต้องเที่ยวมาก่อวงานคนอื่นเค้า”
- “คุณป้าก็เหมือนกัน ทำไมชอบมายุ่งวุ่นวายกับบ้านผมนัก สงสัยเพราะสอดรู้สอดเห็นแบบนี้สามิเลย จึงตายไปก่อน”

“คุณ จะสร้างความแตกแยกให้ครอบครัวผมอีกเท่าไร? คุณเคยคิดปล่อยวางความแค้นที่เจ้าการของคุณ เพื่อให้ครอบครัวผมสงบสุขบ้างมั๊ย”

“ผมกับน้องก็อยากสร้างครอบครัวที่อบอุ่นเหมือนที่พ่อสร้างไว้ให้เรา”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องสองผู้ยิ่งใหญ่

“มันทำนองหญิงขยับเขินหมดเลยเธอคะ... สาที่สามกษัตริย์ ไหนเล่าเหตุการณ์ให้พี่ฟังอย่างละเอียดทีชื่

คะ”

“พวกคุณหญิงพวกนั้นมันคนคิดที่ไหน โกงได้แม้แต่คนจนอย่างพวกเรา”

“เสถลีมาหาตี๋ทุกวันและยืนยันว่าจะพาตี๋มออกไปจากที่นี่ ไปสร้างครอบครัวด้วยกัน ตี๋มนำตาปรีมด้วยความตื่นตัน และบอกว่ารักเสถลีเช่นกัน พร้อมกับสัญญาว่าจะกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี และเป็นเมียที่ดีของเสถลีตลอดไป”

“จริงครับ เรื่องเปลี่ยนความคิดคนเป็นเรื่องยาก ยิ่งถ้าเราไปอธิบายมากๆ จะกลายเป็นว่าเราไปแก้ตัว”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องสะใภ้จ้าว

“พี่ก็รู้ คุณป้าเนะเรื่องมากจะตาย ยังไม่ได้แต่งงาน เวลาว่างเยอะ จากนั้นเราคงไม่ได้ยุ่งกันแบบสบายๆ แล้วล่ะ”

“โคนคุณป้าต่อว่ามาอีกล่ะซี คุณป้าเขาก็ออย่างนี้แหละ เธอเจ้าระเบียบ อดทนหน่อยนะจ๊ะลูก”

“นี่ก็...ไม่รู้เหมือนกันว่าต้องทำยังไงถึงจะให้ลูกใจแค้นนะเนี่ยะ”

“อีกแล้วเธอเนี่ยะ นี่มันอะไรกันนักกันหนา ทำไมถึงได้ช่วยขนาดนี้ ทำไมต้องเป็นคุณป้าด้วยนะ”

“สตรีวัยสูงอายุค่อนข้างหมั่นไส้ ก่อนกล่าวอย่างประชดประชัน”

“เพื่อจะได้ไม่ให้ญาติพี่น้องทางฝ่ายตัวเขามาด่าได้ยัง งงล่ะยะว่าบ้านนี้เลี้ยงลูกผู้หญิงให้แก่นแก้ว”

“คุณป้าอยากจะดูสาวว่าแก่นแก้วไม่สมเป็นลูกผู้หญิงเท่านั้นเองหรือคะ”

“นี่ละ ตักแต่ว่าเลี้ยงกันให้โตขึ้นมา แต่ไม่รู้จักให้การอบรมละก็มันก็เป็นอย่างนี้แหละ”

“เวลาจะลูกจะนั่งต้องระมัดระวังหน่อย อย่าไปเตะ ไปปีคอะไร โครมครามเข้า”

“คุณป้าเป็นที่สาวคนที่สองของบิดาของหล่อนและยังเป็นโสคอยู่ คุณป้าเติบโตขึ้นมาในวัง ”

“ไหนจะต้องคอยดูแลลูก ไหนจะต้องคอยปรนนิบัติสามี แล้วไหนจะยังต้องคอยระวังตัวไม่ให้เป็นที่เกลียดชังของพี่น้องของสามีอีกเล่า”

“ถ้าจะรับเลี้ยงเด็กอ่อนไว้ก็จะเป็นภาระหนักเพราะเธอก็ไม่เคยออกเรือนด้วยกันทั้งคู่”

“เมื่อไหร่พี่ศรีจะแต่งงาน... ศรีจิตราไม่ตอบ แต่ยังคงมีใบหน้าเฉยราบกับว่าการแต่งงานไม่ใช่สิ่งที่เป็นเรื่องสำคัญที่สุดของความเป็นหญิง”

“แล้วกัน คุณนี่เป็นเสียขงนี้ล่ะซี แม่สามันถึงได้ใจ คิดอะไรแผลงเกินหญิง”

“ระวังตัวเฉพาะเวลาที่อยู่กับคุณป้าเท่านั้น เพราะคุณป้าท่านเจ้าระเบียบ ท่านจะคอยใช้สายตากับปากกำกับอยู่เรื่อย”

“พับเพียบเรียบร้อยหมอบคลานได้ ฝีมือทำกับข้าวไม่มีใครได้กินเสียละ”

“สานีก็วาดภาพที่ศรีตอนแต่งงานไปแล้ว น่ากลัวที่ศรีจะต้องไปเป็นเด็กในปกครองของสามีต่อไป อีกนั่นแหละนะคะ”

“มันเป็นสิ่งที่เขา नियมกันมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ว่าภรรยาที่ดีต้องอยู่ในโอวาทของสามี”

“คุณป้ายื่นความจำนงว่าต้องการให้สาตินไปอยู่กับท่านเพื่อรับการอบรมให้สมกับเป็นกุลสตรี และเพื่อจะเตรียมพร้อมที่จะออกเหย้าออกเรือนไปเป็นภรรยาและแม่บ้านที่ดีด้วย”

“วิสัยแมลงภู่ เมื่อบิณฑบาตมาพบบุปผางามเข้าแล้วหรือจะยอมละจากไปง่ายๆ”

“แม่ก็ไม่กล้าขัดใจคุณป้า ถ้าแม่ขัดใจก็คงจะต้องเป็นเรื่องใหญ่ เพราะคุณป้านะ ใครขัดใจท่านได้เมื่อไหร่ล่ะคะ”

“ที่ศรีนี่จะต้องแต่งงานเป็นผู้ใหญ่อยู่แล้วนะ”

“พอเขาแต่งกับเรา เขาก็ต้องมารักเราเองนะแหละ เสน่ห์ของผู้หญิงนะมันอยู่ที่การปรนนิบัติหอกัษะแม่คุณ”

“หญิงก้อยจะดีกว่าศรีจิตราอยู่หน่อยหนึ่งก็ตรงที่ว่าเธอ ไม่ใช่สาวบริสุทธิ์เท่านั้นเอง”

“ถ้าสาไม่นึกถึงที่คุณยายสอนว่าเป็นลูกผู้หญิงต้องทำตัวให้เรียบร้อยละก็ สาเอากำปั่นอัดปากไปแล้ว”

“ที่สาวของฉันทันนะ สวยนะ การบ้านการเรือนก็เก่ง แล้วก็ยังว่านอนสอนง่ายอีกด้วย คุณเห็นแล้วจะต้องชอบ”

“ไม่มีอะไรจะมาทำให้ฉันหมดความสุขได้หรอก ในโลกนี้ไม่มีอะไรสำคัญเท่ากับตัวฉันเอง”

“สาตินก็คือสตรีคนหนึ่งที่มีหัวใจอันอ่อนโยน”

“ฉันได้ยินคนที่รู้จักชีวิตเขาสอนกันมาว่า จงอย่าท้อใจกับความรัก มิฉะนั้นจะต้องเสียใจไปจนวันตาย เพราะกว่าจะรู้สึกตัวได้ก็สายเสียแล้ว”

“คุณหญิงกลางทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยหม่อมแม่ในเรื่องงานบ้าน เป็นเลขานุการถวายงานท่านพ่อ”

“ภาพอันสวยสดงดงามที่ศรีจิตราฝึกฝนไว้อย่างแสนจะสุข ถึงกาลสลาย ศรีจิตรายังคงเป็นเพียงสตรีธรรมดาผู้หนึ่ง”

“ธรรมชาตินั้นย่อมสร้างให้หญิงเกิดมากับชาย ศรีจิตราที่เป็นเพียงหญิงสามัญคนหนึ่ง เมื่อมีชายผ่านเข้ามาในชีวิต หลอนมั่นใจว่าเขาและเธอจะเดินคู่ไปด้วยกัน”

“บุคคลใดก็ตามที่รู้สึกตนอยู่เสมอว่ามีปมด้อยนั้น ย่อมบั่นทอนความรู้สึกภาคภูมิใจเชื่อมั่นในตัวเองลงไปเสมอ มีแต่ความน้อยเนื้อต่ำใจเสียเป็นส่วนมาก”

“วิสัยของบุรุษส่วนมากนั้นมักมิชอบเรื่องจุกจิกซุบซิบนินทาแบบสตรี”

“เมียนี่นี่เป็นกำลังสำหรับผู้ชายนะชายรอก ถ้าได้เมียดีก็ช่วยส่งเสริมให้เจริญรุ่งเรือง แต่ถ้าได้เมียดีไม่ดีเข้ามั้นก็จะมีแต่จุดกันให้ลงต่ำ”

“ชีวิตสมรสนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องทะนุถนอมรักษาไว้ให้ยืนยงมั่นคงตลอดไป สาตินเองก็ถูกอบรมมาให้มีแนวความคิดอย่างเดียวกัน”

“ฉันคิดว่าเมื่อแต่งงานแล้ว ก็ควรจะตั้งอยู่ไปด้วยกันจนตาย”

“ความคิดของคุณเป็นความคิดของกุลสตรีไทยแท้”

“ไอ้การแต่งงานแล้วหย่ามันเลอะไรนักหนา หมดสมัยที่จะต้องทนหวานอมขมกลืนกันแล้วนี่นา คนเราเมื่อนิสัยใจคอมันเข้ากันไม่สนิท ก็ควรที่จะแยกทางกันเสียชิว อยู่ร่วมกัน ไปก็เท่ากับทรมานตัวเองให้दनรกทั้งเป็นเท่านั้นเอง”

“สตรีคนใดก็เถอะ ถ้าหากว่ามีคนรักที่มีคุณสมบัติของสุภาพบุรุษพร้อมบริบูรณ์ แล้วยังปล่อยให้หลุดมือไปได้ละก็ สตรีผู้นั้นก็ยิ่งเสียกว่าไง”

“ใครจะเลือกยังไงก็ช่างเขาปะไร มันสำคัญที่ตัวเราต่างหาก”

“คุณนะเป็นแบบอย่างของผู้หญิงสมัยนี้ต่างหาก ผู้หญิงที่พยายามพึ่งตัวเอง”

“เกิด โม โหจนลืมหัด ลืมความเป็นผู้หญิงซึ่งควรจะอ่อนหวานนอบน้อมไปเสียทุกที”

“แหม เมื่อนั้นนะเสน่ห์มันดียังไงนะ พวกผู้ชายถึงได้พากันไปรุมหลงกันเป็นแถวๆ ป่านนี้เมื่อนั้นก็คงจะตัวลอยพองลมไปแล้ว”

“ไอ้ย พี่กลางนะจุกอยู่แต่ในบ้านจะไปรู้อะไร”

“ศรีจิตราจะเป็นคนสวยนะ กิริยามารยาทเรียบร้อย ถ้าตารางได้คู่กับแกเสียหน่อยก็จะต้องคิดใจ”

“พี่สาวของฉันทันจะเป็นคนสวยนะ แล้วก็น่ารักด้วย เขาช่างเอาอกเอาใจคือออก ใครได้อยู่ใกล้นานๆ ถ้าหัวใจว่างละก็ เป็นต้องหลงรักเขาแน่ๆ เชื่อฉันทันเถอะ”

“ขอให้ทุกคนรู้เรื่องรู้อะไรไปเสียทีเถอะ ชาวบ้านจะได้พลอยหายคลั่งไปด้วย เพราะเจ้าอารมณ์ดีๆ ร้ายๆ ของหญิงก้อยนี่แหละ”

“คนเคี้ยวดีเคี้ยวร้ายอย่างนี้นะใครเขาจะรักลง”

“อ้อ จะเป็นไรไป ถึงไม่รักพอแต่งงานกันไปแล้ว ก็รักกันไปเองนะแหละ ผู้ใหญ่ๆ รายไหนรายนั้นแหละ เห็นยังงี้เหมือนกันทุกราย”

“ไอ้การที่เด็กมันจะรักกันนะมัน ไม่ใช่เรื่องเลวเกินกว่าจะว่ามันให้เสียๆ หายๆ ยังงั้นนี่นา”

“เขารักหล่อน ถึงศรีจิตราจะเป็นพี่สาว แต่สาตินก็ยังเป็นปดุงชน จะห้ามไม่ให้สาตินเกิดความรู้สึกนั้นย่อมห้ามได้ยาก”

“แน่ละคุณสร้อยคงจะต้องถ่ายเทความเดือดดาลระบายนามณ์หงุดหงิดขุ่นมัวจนหมดสิ้น”

“แกก็คงจะรู้จักนิสัยของคุณป้าเจ้าของแกดี คงถูกเขาเล่นงานเสียใจหัวไม่ขึ้นแน่ๆ”

“ศรีจิตราที่มีความคิดและความต้องการเหมือนสตรีทั่วไป ฝันถึงอนาคต เป็นเจ้าของบ้านอันสวยงาม และมีบุรุษอยู่เคียงข้าง”

“และแล้วศรีจิตราที่ตัดสินใจว่าชีวิตของหล่อนนี้หมดค่าไร้ความหมายเสียแล้ว ศรีจิตราจะทนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางการเยาะเย้ยต่อไปได้อย่างไร แต่ไปไม่ว่าหล่อนจะย่างเท้าไปทางไหนก็จะมีแต่สายตาที่เต็มไปด้วยความสมเพชเย้ยหยัน คอยจับจ้องอยู่ทุกฝีก้าว”

“คุณชายเล็กเห็นใจและช่วยปกป้องทำให้ศรีจิตรา รู้สึกอบอุ่น เธอตำนิ่ความจริงว่าต้องการจะได้รับการมันอย่างนี้ตลอดไป”

“นี่คุณเล็ก จะแต่งก็แต่งไปเสียทีเถอะ นำราคาคุณัก จะได้โตเป็นผู้ใหญ่ เลิกทำให้ชาวบ้านเขาว่านวยเสียดี”

“อย่างยายศรีนะเรือ จะมีหวังไปแต่งกับใคร...คุณตาปรามาสให้”

“โธ่ ผู้หญิงที่ถูกผู้ชายเขาปฏิเสธ ไม่ยอมแต่งงานด้วยนี่นะ มันน่าอับอายขายหน้ายังไง ก็คงจะรู้กันดีนี่นา”

“มีผู้หญิงคนไหนบ้างที่โดนเข้าแบบนี้แล้ว จะไม่รู้สึกเคียดรื้อนนะ ฉันทนะไม่เข้าใจชายรองเลย ยายศรีจิตรราแก่ออกสวย กิริยามารยาท เรื่องงานบ้านการเรือนสำหรับลูกผู้หญิงแก่ออกเก่งทุกอย่างยังงี้แล้วยังไม่พอใจ”

“สตรีผู้ใดก็ตาม เมื่ออยู่ในวันวิवाห์ของตน และในขณะที่ใกล้เวลาที่ตนจะต้องตกเป็นของบุรุษหนึ่ง โดยแท้แล้วเช่นนี้ก็ย่อมอดที่จะรู้สึกขวยเงินเสียไม่ได้”

“หล่อนในชุดเจ้าสาวดูหุคมองเปล่งปลั่งไปทั้งเนื้อตัว มีความเป็นหญิงสาวเต็มตัวอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน”

“ศรีจิตรราไม่คัดค้าน หล่อนยิ้มกับเขาอย่างอ่อนโยน แล้วก็หันกลับเดินเคียงคู่กับเขามาแต่โดยดี”

ในบทละครโทรทัศน์สามวัยอลเวง

“บุษราคัมกลัวทับทิมจะขึ้นคานเหมือนมุกดา”

“จะบ้าเหอวะ บอกก็หนแล้ว วัวยว่าฉันเป็นผู้หญิงไม่เชื่อรีใจ”

“เอ้อ เอ้อๆ ให้ตายซิ โศครเชื่อเลย..อิทธิตกใจกลืนน้ำลายเอือก”

“ช่วยจริงๆ เลย ตอนนีใครๆ ก็คิดว่าฉันเป็นทอมไปหมดแล้ว”

“บุษก็ต้องพยายามทำตัวให้เรียบร้อย น่ารัก แล้วก็อ่อนแอ ให้มันเหมือนผู้หญิงหน่อยสิ หัวชะขนาดนี้ใครเค้าจะกล้า ผู้ชายนะเค้าอยากปกป้องผู้หญิงนะจ๊ะ”

“ไอ้ย ไม่ทราบเป็นอะไรคะ บุษรู้สึกเหมือนจะเป็นลม แบบว่าเป็นผู้หญิงอ่อนแอ อ่อนแออะไรคะ”

“คุณบุษไม่ต้องกลัวนะครับ ผมจะคอยปกป้องดูแลคุณบุษเอง...ทั้งสองสบตากันหวานซึ้ง”

“ขอโทษ...ผมไม่ได้ตั้งใจ คุณหวงตัวยังกับสาวแก่ ถูกเนื้อต้องตัวกันนิดหน่อยไม่เห็นเค้าถือกันเลย ก็นั่นไง ผมถึงว่าคุณโบราณ”

“เรื่องแย่งผู้ชาย ไร้สาระที่สุด เด็กผู้หญิงสมัยนี้”

“ไอ้ย พุดดิเหลือเกินนะ..ยังกะจะมีใครเค้าต้องการงั้นล่ะ แร้งทั้งขนาดนี้”

“นี่พี่มุก จะบ่นอะไรกันนักกันหนา ทำยังกับว่ามันจะมีอะไรดีขึ้นมาอย่างนั้นแหละ พุดไปมันก็เท่านั้นละน่า”

ในบทละครโทรทัศน์สามมี

“แต่งงานกับกุลสตรีชั้นสูงเพียบพร้อมเพื่อส่งเสริมเกียรติที่ตัวเองไม่มี”

“ถึงยังไม่แต่ง แต่ป้าก็รักเขา พวกแกมีหัวใจ มีผิวกันทุกคน”

“เสียคิอย่างผู้ชายนะซิ ตั้งแต่มีผิวมายังไม่เคยรู้สึกว่าจะเสียเปรียบใครเสียดี”

“เธอควรจะดีใจที่ฉันรักเจ้าแล้ว ไม่ได้รักเงิน ไม่เช่นนั้น ฉันจะไม่ควรเกิดมาเป็นนายของที่นี่ ไม่ควร
จะเกิดมาเป็นคนด้วยซ้ำ”

“ฉันรู้ ชีวิตของคนเป็นแม่ ความสุขของลูกต้องมาก่อนตัวเองอยู่แล้ว”

“ช่างหัวคนอื่น ใครจะคิดยัง ใจก็ช่างปะไร เราเคยคุยกันเรื่องนี้หลายหนแล้วไม่ใช่หรือ อย่าคิดมากสิครับ”

“ฉันไร้สกุลหรือ ค่าเข้าไปเถอะ สักวันคุณจะต้องกลายเป็นเมียคนจีนไร้สกุล รู้ตัวไว้ด้วย”

“อะไรยกตำแหน่งสะกั้ตระกูลลิ้มให้ใครสักคนจะบ้าได้ใจ เขามีแต่ต้องชอบคุณแล้วชอบคุณอีก
ตำแหน่งนี้ผู้หญิงที่ไหนก็อยากเป็นทั้งนั้นนะคุณ”

“รุ่งรายเสนอให้เงินวสินห้าล้านบาทเพื่อแลกกับตำแหน่งสามีชั่วคราว”

“ผู้หญิงที่ป่าเลือกมาเป็นลูกสะกั้ รับรองต้องพร้อมทั้งหน้าตาและกิริยามารยาท”

“ยอมเสียเถอะคุณหญิง คุณไม่มีทางเลือกหรอก”

“ไม่มีทางฉันไม่ยอมแต่ง”

“นี่ถือเอาเงินไปซื้อผู้ชายหรือ”

“นี่มัน พ.ศ. เท่าไหร่แล้ว อย่างกับหนูเป็นสาว 18 นั่นล่ะ”

“นี่คุณ...แต่งงานนี่ก็คือเป็นผัวเป็นเมีย มีที่ไหนเขาห้ามยุ่งเรื่องส่วนตัว”

“คุณไม่ได้เป็นเจ้าของสาวทั่วไปที่ต้องใช้เวลาบำรุงตัวเพื่อสามีอันเป็นที่รักสักหน่อย”

“หนูจะต้องเสียชีวิตที่เหลือไปกับการแต่งงานกับนายรามาแล้ว”

“เขาคงดีใจที่ท่านได้เป็นฝั่งเป็นฝาเสียที”

“ที่แกประกาศขนาดนี้ก็เพราะรักเขา ยอมรับเสียเถอะรุ่งราย ว่าแกก็แค่ผู้หญิงคนหนึ่ง ทำตัวให้มัน
เป็นผู้หญิงธรรมดาหน่อย รักเขาก็บอกเขา”

“เริ่มต้นใหม่นะรุ่งรายทุกอย่างยังไม่สายเกินไป ถ้าแกอยากมีครอบครัวที่สมบูรณ์ แกต้องหัดเป็นเมีย
ที่ดี ไม่งั้นสักวันหนึ่งแกจะเสียใจ”

“เขาเป็นสามีที่ดีที่สุด เขาทำหน้าที่ของสามีได้อย่างสมบูรณ์ ไม่ต่างไปจากท่านพ่อ สำหรับผู้หญิงเรา
คงไม่ต้องการอะไรมากไปกว่านี้แล้ว”

“ฟังให้ดีๆ แค่นี้ฉันคิดว่าให้ท่าน...เนี่ยนะหรือกุลสตรี ที่แท้ก็ผู้หญิงมักง่าย”

“อี คุณก็แค่คนขี้ใจคนหนึ่งที่เกิดมาไม่เคยมีอะไรดีของคุณได้เลย คุณถึงได้จ้องจะทำลายชีวิตของเขา”

“ไม่เป็นไรหรอกลูก คนเป็นแม่นะ แม่แต่ชีวิตก็ให้ลูกได้ อีกหน่อยหนูจะเข้าใจ”

“สิ่งสำคัญสำหรับชีวิตคู่คือการให้อภัยนะจ๊ะ”

“ทั้งราพณ์และรุ่งรายต่างทุ่มเทให้กับการทำงาน เพื่อจะได้ลืมเรื่องความรักของตัวเอง”

“ผมเคยนึกสงสัยมานานว่าป่าเห็นดีเห็นงามอะไรนักในตัวคุณ ขนาดเกลียดแสนเกลียดก็ยังไม่อยากได้
เป็นลูกสะกั้ ผมเพิ่งรู้ว่าป่าตาแหลมจริงๆ ผมก็เลยโชคดีไป”

“ถ้าคุณอ้ายหึงผู้ชายอย่างคุณ ไปคงกลายเป็นคนโง่ที่สุดในโลก”

“ฉันมีงานต้องทำเยอะเยอะ แค่อะเวลาไปสั่งสอนคนไม่เอาถ่านอย่างแกให้ทำงานเป็น ฉันก็หมดเวลา
แล้ว ฉันไม่สนใจอะไรทั้งนั้น”

“ตามใจ ชีวิตของเจ้ คิดเอาเองแล้วกัน แต่บอกไว้ก่อนนะความรักก็เหมือนดอกไม้ สวยงามแต่อายุสั้น ที่สำคัญนะ ความรักไม่ได้มาเสนอตรงหน้าตลอดเวลา ถ้าจะทิ้งโอกาสนี้ ยอมมีชีวิตที่เหี่ยวเฉาได้ลงคอกก็ตามใจ”

โนบทะเลกรโทรทัศน์สามมีเงินผ่อน

“เรื่องที่เธอพูด ก็มีแต่ใจฉาบ น้อยใจซ้ำซากจำเจมายี่สิบปีจนคุณพ่อทนฟังไม่ไหวจึงลาตายไปแล้วยังเอามาพูดอีก..ถามจริงๆ ไม่เบื่อบ้างหรือไง”

“สายนะ ไซ้แต่ช่างสตอคนี่สิที่อาไม่ชอบ”

“ผู้หญิงอะไรรวยก็รวย ชาติตระกูลก็ดี..แต่ทำไมรักกับผู้ชายคนไหนก็ต้องถูกทิ้งเหมือนของมีตำหนิ”

“พูดตรงนะจ๊ะ..หนูก็มีอะไรสักชิ้นกับดาวรรษไปแล้ว จีนปล่อยไว้หนูจะเสียเปรียบเปล่าๆ”

“อู๊ย..ไม่เป็นไรหรอกคะคุณแม่ เพราะ โสมไม่ได้คิดว่าเสียเปรียบอะไร แล้วเรื่องแต่งงาน โสมก็อยากให้หมอพร้อมกว่านี้อีกหน่อย”

“อ้าว..ก็สาวบ้างนางอย่างเธอ ไม่เคยเห็นไปนั่งกับหนุ่มที่ไหนสองต่อสองเลยนี่”

“ผมช่วยคุณไว้ละ ผู้หญิงทั้งสวยทั้งรวยอย่างคุณ แต่ไม่มีผู้ชายสนใจเลย..มันจะแปลกๆ น้า”

“คุณก็เลยช่วยรักษาหน้าจ้้นสิ แต่อย่านี้กว่าฉันจะใจอ่อน”

“เปล่านั้น..แค่เวทนาความรู้สึกของผู้หญิงที่กำลังจะขึ้นคานต่างหาก”

“นั่นทนทานจึงแนะนำให้หาผู้ชายดีๆ แต่งงานไปกับอนุศยา”

“ถ้าคุณรู้จักที่จะรักใครสักคน..คุณก็จะเข้าใจความรู้สึกที่ผมเป็นอยู่ตรงนี้”

“พ่อไม่อยากบังคับใจแถมนะ แต่ถ้ารอให้แค้นใครสักคนที่สมบูรณ์แบบในความรู้สึกของผม..คงจะมีเรื่องงามหน้าระหว่างแกกับไอ้ชยาซะก่อน”

“หนูคนนี้น่ารักจริงๆ ทั้งสวยทั้งเก่ง ไม่รู้ว่าจะมีบุญได้หนูเป็นสะใภ้หรือเปล่า”

“คนดีพร้อมอย่างคุณหมอนะ หาได้ง่ายๆ ที่ไหน”

“ระวังน้า..มีเงินมากๆ แต่ก็ยังค้างเต้งอยู่บนคานเพราะไม่ยอมเสีย จะเอาแต่ได้”

“หยุดนะ มิรันตี เธอไม่ต้องมาทำปากดี ยังกับตัวเองหลุดลงมาจากคานได้แล้วนั่นแหละ”

“ถูกของเธอ..ฉันน่าจะอาจจะอยู่บนคาน แต่ก็ไม่เคยถูกผู้ชายทิ้งเหมือนเธอ”

“นุศ นุศอย่าไปสนใจเรื่องที่คุณอื่นจะมองเราอย่างไรเลยนะเพราะเราห้ามความคิดคนอื่นไม่ได้”

“แล้วคุณไม่คิดจะแต่งงานกับเค้าบ้างหรือ..คิดซะ แต่มันไม่ง่ายอย่างที่คิดนะสิคะ ผู้ชายดีๆ สมัยนี้นะหายากยิ่งกว่างมเข็มในมหาสมุทรซะอีก”

“นุศ ผมขอโทษที่ทำรุนแรงกับคุณ แล้วยังเข้าใจคุณผิดมาตลอดว่าคุณมีอะไรกับอาของคุณ”

“ผู้หญิงเก่งที่หาเลี้ยงตัวเองได้เขาไม่จ้อใครหรอกนะคะ”

“โสมฟังนะ ไม่ว่าผมจะหย่าหรือไม่ ผมก็คง เอ้อ ไม่คิดจะแต่งงานกับคุณ”

“คุณยังสาว ยังสวย อาจจะมีคนที่เหมาะสมกว่าผมรอคุณอยู่ก็ได้”

“เราจะมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุข และจะไม่จากกันอีกนะคะ”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องสิบสองราศี

“คาขอร้องให้เจ็งเล็กทำอะไรเสียๆ อย่างนี้ได้มั๊ย..ถ้าอย่างนั้นเราก็เป็นได้แค่เพื่อนกัน”

“ฉันจะแต่งหรือไม่แต่ง จะแต่งกับใครมันเกี่ยวอะไรกับนายด้วยไม่ทราบ”

“คุณตัวเองซะก่อน นายเป็นคนยังไง คุณคาเค้าถึงทนอยู่ด้วยไม่ได้”

“บราลีสของอาจไปสมัครเป็นตำรวจ อกอาจยอมอนุญาตแต่มีข้อแม้ว่าบราลีสต้องเป็นตำรวจแคปีเดียว และแต่งงานกับทรงกลด”

“หะ เป็นตำรวจเหรอครับ ขอโทษครับ ผมนึกว่า....”

“หน่วยนี้มันโหดนะครับ ผมยังแทบเอาตัวไม่รอด ไม่น่าเชื่อว่าผู้หญิงตัวเล็กๆ อย่างหมวดจะจบหน่วยนี้มาเหมือนกัน”

“อะไรนะหัวหน้า ผมไม่ต้องการทำงานคู่กับใคร โดยเฉพาะกับผู้หญิง”

“นางในฝันของแน่”

“แหม..ได้ใหม่แล้วลืมเก่าเลยนะพี่ลาก มีหน่วยนี้คนเดียวก็เอาอยู่ทั้งโรงพักแล้วละ” อำนวยต่อว่าลากจึงทำท่าจะฮวกออกมา

“ไว้ที่ผมนี้แหละ ผู้หญิงข่มขามเดียวทำหาย”

“นี่ก็ครั้งแล้วที่ถูกบาดเจ็บ พ่อซังจะทนไม่ไหวแล้วนะ ถ้าถลกกลับมาเมื่อไหร่ ลูกต้องลาออกทันที พ่อจะให้ถลกจัดการเรื่องงานแต่งงานให้เร็วที่สุด”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องหน้าต่าสี่ชมพูประตูลีฟ้า

“ป้าทองม้วนนี้ขี้บ่นซะมด มีน้ำถึงยังเป็น โสคอยู่จนถึงทุกวันนี้”

“ระวังเถอะจะตื่นที่กขี้คนาน เป็นสาวเป็นแต่บอกรให้ฝึกทำอาหารไว้ก็ไม่เชื่อ ผู้หญิงสมัยก่อนการบ้านการเรือนต้องให้คล่อง กับข้าวกับปลา เขาเรียกเสน่ห์ปลายจวัก ใครชิมใครรักใครชิมใครหลง รุ้มี่ แม่ชมพู”

“ดูเป็นเค้าๆ ไว้ ตอนนี้ป้าเค้าก็ยังสวยไม่สร้างเหมือนในรูปนี้แหละ..ในรูปก็ไม่เห็นสวยเลย”

“ฉันอยู่บ้านนี้มาจน..สาว..ขนาดนี้”

“ฉันอยู่บ้านนี้อย่างสงบสุขมา 30 ปี นั่งสาถึ ต่อไปฉันจะแต่งตั้งให้แกเป็นผู้คุมกฎ ใครทำอะไรไม่ชอบมาพากลผิกระเบียบบ้าน ให้รีบมารายงานฉันด่วน”

“เป็นสาวเป็นแต่ เป็นกุลสตรีต้องหัดทำกับข้าวกับปลา เขาเรียกเสน่ห์ปลายจวัก ใครชิมใครรัก ใครชิมใครหลง..ผู้หญิงสมัยก่อนใครทำการบ้านการเรือนคล่อง เขาเรียกกันว่าแม่ทองร้อยซัง ใครๆ เขาก็จะแย่งกันขอ รุ้มี่ แม่ชมพู”

“เอ อย่างนี้แสดงว่าป้าม้วนทำกับข้าวไม่อร่อยสิครับ ก็ป้ายังเป็น โสคอยู่เลย”

“เข้าครัวเค้าห้ามหัวเราะเข้าใจมั๊ย ระวังเถอะจะตื่นที่ก ขี้คนาน”

“อย่ามาพูดเลย ป้าม้วนขี้เหนียวละสิ”

“แกแล้วจะเก็บเงิน ไปทำไม้นักหนาลูกผัวก็ไม่มีกับเขา โอ๊ย น่าเบื่อ”

“หมายความว่าไงละ นึกว่าฉันไม่มีปัญญา มีแฟนหรือไง บอกซะก่อนนะ ที่ฉันยังไม่มีแฟนก็เพราะฉันเห็นว่าเรื่องผู้ชายพวยเรือ มันเป็นเรื่องไร้สาระรู้ป่าว”

“อ้าว ก็แน่นอนสิพี่ชมพู ผู้ชายก็ต้องชอบผู้หญิงสวยๆ ทั้งนั้นแหละ”

“สมัยฉันสิบห้าสิบหก รุ่นๆ เดียวกับเรานี่แหละ แต่ฉันดูผุค่องมีน้ำมีนวลกว่าเราเยอะ นึกแล้วยังเสียดายไม่หาย..เฮ้อ ไม่น่าขึ้นคานเลยกู”

“เพิ่งจะอายุเท่าไรวะเอง จะมามีแฟนได้ยังไง ทำอย่างนี้มันหยาบกันซัดๆ กล้าดียังไงมาข้ามหัวคุณนาย คุณนายนะจะห้าสิบแล้วยังไม่มีเลย..ป่าทองม้วนเขกกบาลสาส์นทันที”

“อะอะก็ตี ป่าใจยักษ์ เก่งจริงจับให้ได้สิ จับสิ จับเลย จับให้ได้สิ คุณอย่างนี้ไง ถึงได้ไม่มีใครเค้ารักนะ..โดนคำนี้เข้าไป ป่าทองม้วนก็โกรธสุดๆ”

“น้ำหน้าอย่างยัยชมพูนะจะ จะหาแฟนได้ ไม่มีทางหรอก”

“อายุยังไม่เท่าไรรักผู้ชาย คุณอย่างป่าม้วนสิ อายุขนาดนี้แล้วยังไม่มีผู้ชายให้คบเลย”

“ป่าทองม้วนทำหลานชายเพราะอยากให้อยู่ต่อไป..แต่ป่าต้องอย่าขี้นบ่น อย่าจู้จู้จุกจิกด้วย”

“คุณน้ำแพรวข้างบ้านเราสิชอบมาหวานแสนห่กับคุณพ่อเราอยู่เรื่อยเลย พี่ต้องช่วยพี่เป็นหูเป็นตาแทนคุณแม่ให้พี่ด้วยนะ”

ในบทละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่งรัก

“ชีวิตวรรณมันช่างอาภัพจริงๆ..แฟนก็ไม่มีกับเค้า เศร้าจริงๆ ฮือๆ”

“เรากำลังจะมีลูกด้วยกัน หนูกำลังจะมีชีวิตที่สมบูรณ์”

“เราได้แต่งงานกับพี่ตุ้ม เราคือใจมีความสุขมากที่สุดในชีวิตแล้วละ”

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพริ้มวดี มีสมสาร เกิดเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2522 ที่จังหวัดสุโขทัย สำเร็จ การศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 และ เข้าศึกษาต่อรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544 ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย